

# De genationaliseerde Suryoye-identiteit in West-Europa

Een onderzoek naar de werking van de Belgische, Nederlandse en Zweedse nationale contexten op de Suryoye-identiteit, alsmede de nationalisering en de diversificatie van de Suryoye-identiteit.

Auteur: Gabriëlla Baysoy  
Opleiding: Bestuurskunde BA  
Begeleider: dr. M.R.R. Ossewaarde

Universiteit Twente  
03-08-2012

**UNIVERSITEIT TWENTE.**

# De genationaliseerde Suryoye-identiteit in West-Europa

Een onderzoek naar de werking van de Belgische, Nederlandse en Zweedse nationale contexten op de Suryoye-identiteit, alsmede de nationalisering en de diversificatie van de Suryoye-identiteit.

Scriptie ter afsluiting van de bacheloropleiding Bestuurskunde  
Faculteit Management en Bestuur  
Universiteit Twente te Enschede  
Door:

Gabriëlla Baysoy  
[g.baysoy@student.utwente.nl](mailto:g.baysoy@student.utwente.nl)  
Rijssen, 2012

# UNIVERSITEIT TWENTE.

## Voorwoord

Deze scriptie vormt de afronding van mijn bacheloropleiding Bestuurskunde aan de Universiteit Twente. Voor deze scriptie heb ik de kennis en vaardigheden gebruikt die ik heb opgedaan in de afgelopen jaren tijdens mijn studie. In het onderzoek van deze scriptie is er getracht op zoek te gaan naar antwoorden, verklaringen en interpretaties voor de mate waarin nationale contexten inwerken op de Suryoye-identiteit en hoe deze identiteit zich vervolgens nationaliseert en diversifieert. De combinatie van nationalisering van de Suryoye en de mate in hoeverre Suryoye de eigen identiteit behouden, was er één die mij erg aansprak en die mij ertoe bracht dit onderzoek uit te voeren. Door middel van dit onderzoek hoop ik een bijdrage te kunnen leveren aan beleidsmakers, beleidsuitvoerders en bestuurders voor een effectievere immigrantenbeleid in het algemeen en ten aanzien van de Suryoye.

In dit voorwoord wil ik de gelegenheid aangrijpen om een aantal mensen te bedanken die mij geholpen hebben tijdens mijn scriptie. Allereerst gaat mijn dank uit naar mijn begeleider dr. Ringo Ossewaarde. Hij heeft het beste uit mij weten te halen en ervoor gezorgd dat dit onderzoek, “mijn onderzoek” werd. Bovendien heb ik ervaren dat dr. Ringo Ossewaarde een zeer goede begeleider is, één die gedurende het hele proces van het onderzoek enthousiast, geduldig, begripvol en vriendelijk is geweest, maar ook een begeleider die kritisch was en een helpende hand heeft geboden indien ik die nodig had. Ook wil ik dr. Veronica Junjan bedanken voor haar rol als tweede meelezer.

Vervolgens wil ik alle twaalf respondenten bedanken voor hun tijd om mee te werken aan dit onderzoek. Ik kreeg alleen maar positieve reacties van de Suryoye die ik benaderde met de vraag om mee te werken aan mijn onderzoek. De diasporadische verbondenheid voelde erg groot, de respondenten uit België, Nederland en Zweden, wilden mij namelijk allemaal graag helpen om dit onderzoek goed af te ronden.

Tot slot wil ik graag mijn familie en vrienden bedanken, die begrip hebben getoond voor de tijd die deze scriptie van mij gevraagd heeft. Bovendien hebben ze mij gesteund en gemotiveerd tijdens het hele proces.

Gabriëlla Baysoy

Rijssen, Augustus 2012

## Samenvatting

De Suryoye, een bevolkingsgroep uit het oude Mesopotamië, zijn na jaren van onderdrukkingen in de jaren '70 en '80 van de twintigste eeuw massaal uit hun moederstroken gevlucht naar het Westerse Europa. De Suryoye hebben zich moeten vestigen en aanpassen in vreemde westerse landen om een nieuw bestaan op te kunnen bouwen. In Turkije konden de Suryoye met de Syrisch Orthodoxe religie zich niet identificeren aan Turkije, waar de islamitische religie meer een regel was dan een keus. De vraag die dan opdoet is of de Suryoye zich wel kunnen identificeren aan de gevestigde Westerse landen en of ze niet ook hun eigen identiteit verliezen in deze nieuwe nationale contexten.

Deze scriptie bevat een onderzoek naar de mate van identificatie en nationalisering van de Suryoye in West-Europa. De scriptie begint met een inleidend hoofdstuk, waar het onderwerp en de onderzoeksvragen van het onderzoek worden gepresenteerd. De onderzoeksvraag luidt als volgt; *"Hoe werken de Belgische, Nederlandse en Zweedse nationale contexten in op de Suryoye identiteit, hoe nationaliseert die identiteit zich en hoe diversifieert die identiteit zich vervolgens?"* Deze onderzoeksvraag wordt beantwoord met behulp van de volgende deelvragen; *"In welke mate worden Suryoye-nationaliteiten genationaliseerd in nationale omgevingen en op welke manier ontwikkelen Suryoye-identiteiten zich vervolgens in de verschillende nationale omgevingen?"* En de vraag; *"Hoe worden overeenkomsten en verschillen in verschillende Suryoye identiteiten ontwikkeld in verschillende nationale contexten en hoe kunnen deze overeenkomsten en verschillen vervolgens worden geduid?"* In het tweede hoofdstuk van de scriptie wordt er een theoretisch kader geschetst. In het theoretisch kader zijn er twee centrale concepten geïntroduceerd die helpen bij de beantwoording van de centrale onderzoeksvraag. Allereerst is de Suryoye-identiteit besproken aan de hand van een geconstrueerde ideaaltype van de Suryoye-identiteit. Een Suryoyo zal te herkennen zijn aan de vijf kenmerken uit dit ideaaltype. Het tweede concept die besproken wordt is nationalisering. De mate van integratie en identificatie worden als meetinstrumenten voor de mate van nationalisering gebruikt.

In het derde hoofdstuk (Methodologie) is de onderzoeksofzet beschreven. In dit onderzoek wordt er gebruik gemaakt van een onderzoek die kwalitatief van aard is. Het onderzoek is uitgevoerd door middel van een vergelijkende casestudy. Door middel van semigestructureerde interviews met twaalf Suryoye uit België, Nederland en Zweden is de data verkregen voor het onderzoek. In hoofdstuk vier is de data uitgewerkt tot een analyse waardoor antwoorden op de deelvragen konden worden geformuleerd. Uit dit hoofdstuk blijkt dat de overeenkomsten en verschillen in verschillende Suryoye identiteiten in verschillende nationaliteiten, kunnen worden geduid door de mate van nationalisering. Nationalisering wordt bepaald door de mate van integratie en de mate van identificatie aan de natie. Ook blijkt dat er verschillen en overeenkomsten zijn in de mate van integratie en identificatie tussen de Nederlandse, Belgische en Zweedse Suryoye. De Nederlandse en Zweedse Suryoye zijn het meest genationaliseerd en vertonen de meeste overeenkomsten in vergelijking met de Belgische Suryoye. Vervolgens eindigt de scriptie met een antwoord op de centrale onderzoeksvraag. Hierin wordt ook een nadere discussie van de nieuwe theorie gegeven met bestaande theorieën en tot slot eindigt het hoofdstuk met een advies aan beleidsmakers en bestuurders voor praktische implementatie van het gehouden onderzoek.

## Inhoudsopgave

|                                                                        |    |
|------------------------------------------------------------------------|----|
| Voorwoord .....                                                        | 3  |
| Samenvatting .....                                                     | 4  |
| 1. Inleiding.....                                                      | 6  |
| 1.1 De spreiding van de Suryoye.....                                   | 6  |
| 1.2 Centrale onderzoeksvraag en deelvragen .....                       | 7  |
| 1.3 Aanpak van het onderzoek .....                                     | 8  |
| 2. Theoretisch kader .....                                             | 9  |
| 2.1 De Suryoye-identiteit als ideaaltype .....                         | 9  |
| 2.2 Nationalisering van de Suryoye-identiteit .....                    | 13 |
| 2.3 Conclusie .....                                                    | 14 |
| 3. Methodologie.....                                                   | 16 |
| 3.1 Onderzoeksmethode, de casestudy .....                              | 16 |
| 3.1.1 De interviews .....                                              | 16 |
| 3.2 Analyse kader.....                                                 | 17 |
| 3.3 Conclusie .....                                                    | 18 |
| 4. De West-Europese “Suryoye” .....                                    | 19 |
| 4.1 Het ideaaltype als interpretatieve methode.....                    | 19 |
| 4.2 Nationalisering van de Suryoye-identiteit als meetinstrument ..... | 25 |
| 4.3 Conclusie .....                                                    | 32 |
| 4.3.1 Conclusie op de eerste deelvraag .....                           | 32 |
| 4.3.2 Conclusie op de tweede deelvraag .....                           | 34 |
| 5. Conclusie .....                                                     | 36 |
| Literatuurlijst.....                                                   | 39 |
| Bijlage 1: Analyse kader .....                                         | 41 |
| Bijlage 2: de interviewvragen.....                                     | 43 |

## 1. Inleiding

*In de jaren '70 en '80 van de twintigste eeuw is een grote groep Suryoye als politiek vluchteling massaal uit haar moederstreken, het oude Mesopotamië, naar het westerse Europa vertrokken. Door vele vervolgingen en onderdrukking hebben de Suryoye noodgedwongen hun woongebied moeten ontvluchten. De Suryoye zijn terecht gekomen in verschillende westerse landen, met elk land haar eigen cultuur, waar ze allen een nieuw bestaan hebben moeten opbouwen.*

### 1.1 De spreiding van de Suryoye

De Suryoye die als eerste hun moederstreken verlieten, na de massamoorden van 1895-96, emigreerden naar Amerika. Tot 1973 bleven er Suryoye naar Amerika gaan. Vanaf de jaren '70 van de twintigste eeuw kwamen de Suryoye voor het eerst, als gastarbeiders, naar Europa. De Suryoye gastarbeiders waren voornamelijk afkomstig uit Turkije. De eerste groep Suryoye kwam in de jaren '60 naar Europa en vestigden zich in Duitsland, omdat Duitsland veel gastarbeiders aannam. Vanaf 1973 stopte Duitsland met het accepteren van gastarbeiders, waardoor de Suryoye ook op zoek gingen naar andere West-Europese landen. In Nederland kwam de eerste groep Suryoye rond 1970 als gastarbeider aan. Het aantal Suryoye gastarbeiders dat destijds Nederland betrad was erg gering. Er wordt gesproken over 10-15 man. Vanaf 1975 kwamen er veel meer Suryoye in Europa en ook in Nederland aan, maar dan als asielzoekers. De gastarbeiders die al in Nederland verbleven, vertelden hun familie en vrienden uit Turkije dat ze in Nederland asiel zouden krijgen vanwege de onderdrukkingen die zij in Turkije ondervonden.

In Nederland bleek het echter niet makkelijk voor de Suryoye om ook daadwerkelijk de vereiste wettelijke status te verkrijgen. Als protest tegen de autoriteiten werd er in 1979 een 'sit-in' georganiseerd voor een groep van 200 Suryoye personen in de Sint-Janskathedraal in 's-Hertogenbosch, waarna de Suryoye alsnog de wettelijke status kregen. In de jaren erna volgen een aantal andere kerken in Twente het voorbeeld van de Sint-Janskathedraal. De Suryoye die zich later in Europa vestigden waren, naast Turkije, ook afkomstig uit landen als Syrië, Libanon en Irak. In Nederland vestigden de Suryoye zich voornamelijk in Twente. Dit had twee redenen. De eerste was dat de eerste gastarbeiders bij toeval in Twente kwamen en de tweede was dat de toenmalige bisschop Mor Julius Cicek in Hengelo zetelde, waar hij ook een Syrisch Orthodoxe kerk gevestigd had. Tegenwoordig zijn de Suryoye verspreid over de hele wereld en spreken de meeste Suryoye naast de taal van het land waar zij in verblijven, ook nog steeds hun eigen taal; het eeuwenoude Aramees. De Suryoye vind je nu voornamelijk terug in West-Europese landen zoals; België, Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Nederland, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland, maar ook in landen als Amerika, Argentinië, Australië, Brazilië, Canada, India, Irak, Israël, Jordanië, Libanon, Syrië en Turkije. De Suryoye worden door hun wereldwijde verspreiding ook wel het volk zonder land genoemd.

De Suryoye hebben bijna altijd ellende gekend. Vanaf de komst van de islam in de zevende eeuw werden de Suryoye al onderdrukt en leefden ze al in onzekerheid. Ten tijde van de val van het Ottomaanse Rijk begonnen er grote problemen voor de Suryoye in Turkije. De Suryoye werden na jaren van onderdrukkingen, na de val van het Ottomaanse Rijk ook gekemaliseerd, "geturkiseerd". De Suryoye werden in Turkije door het kemalisme zwaar genationaliseerd, zo werd zelfs je meest intiemste bezit, je

achternaam, Turks. De Suryoye konden hierdoor niet in Turkije blijven, ze hadden naar eigen zeggen in Turkije geen toekomst voor ogen. Zij werden vervolgd door hun medeburgers en gediscrimineerd door de staat, onder andere voor wat betreft het gebruik van hun eigen taal, het Aramees, en het in vrijheid beleven van hun kerkelijk bestaan. De Syrisch Orthodoxe religie van de Suryoye werd niet aanvaard in Turkije, waardoor de religie op alle mogelijke manieren werd gekleineerd en weggedrukt. Christelijk zijn was verboden. Zo was kerkbouw niet toegestaan en hadden de Suryoye in Turkije vanwege hun religie geen mogelijkheid om te studeren. De staat erkende namelijk kleinere groeperingen niet, waardoor de Suryoye in Turkije voornamelijk landbouwers waren. De meeste Suryoye bezaten grote stukken land, die zij hebben moeten inruilen voor een ticket naar Europa. Suryoye die vandaag de dag in Nederland wonen zeggen destijds geen mensenrechten te hebben gekend. Hun kinderen moesten naar islamitische scholen waar ze losgeweekt werden van hun eigen religie en cultuur en waar ze gedwongen de islamitische religie moesten bekennen. Bovendien kwam het voor dat hun grondgebied in tijden van oogst door de moslims in brand gestoken werd. De Suryoye konden hier niets tegenin brengen, een aanklacht zou geen zin hebben, omdat zij als minderheid niet erkend werden.

## 1.2 Centrale onderzoeksvraag en deelvragen

Vijftig jaar na de val van het Ottomaanse rijk, waar de Suryoye nog continu onderdrukt werden, waar het nog dagelijks voorkwam dat Suryoye geplunderd werden van hun bezittingen en waar Suryoye meisjes niet alleen veilig over straat konden, brak er voor de Suryoye een nieuw tijdperk aan. De Suryoye verlieten massaal hun woongebieden en kwamen elk met hun eigen geschiedenis in verschillende westerse naties terecht, waar zij een nieuw bestaan moesten opbouwen. Dit nieuwe tijdperk van “verturksing” naar onder andere “belgisering”, “nederlandisering” en “verzweedsing” roept de vraag op hoe de Suryoye genationaliseerd worden en of zij zich daadwerkelijk Belgisch, Nederlands of Zweeds voelen in tegenstelling tot in Turkije, waar zij zich niet konden identificeren met een land waar nog sprake was van barbarisme en despotisme en met een land waar het turk zijn, met de islamitische religie, meer een regel was dan een keus. De mengeling van de Suryoye met de verschillende westerse landen roept dan ook voor de bacheloropdracht de volgende onderzoeksvraag op.

*"Hoe werken de Belgische, Nederlandse en Zweedse nationale contexten in op de Suryoye identiteit, hoe nationaliseert die identiteit zich en hoe diversifieert die identiteit zich vervolgens?"*

Om de centrale onderzoeksvraag te kunnen beantwoorden, zullen er eerst een aantal deelvragen moeten worden gesteld;

1. *In welke mate worden Suryoye-nationaliteiten genationaliseerd in nationale omgevingen en op welke manier ontwikkelen Suryoye-identiteiten zich vervolgens in de verschillende nationale omgevingen?*

Deze vraag zal beantwoord worden met behulp van de ideaaltypische kenmerken van de Suryoye en de interviewvragen die hieruit afgeleid zijn, deze geven een goed beeld weer van hoe de Suryoye zich hebben gevestigd in de verschillende naties.

2. *Hoe worden overeenkomsten en verschillen in verschillende Suryoye identiteiten ontwikkeld in verschillende nationale contexten en hoe kunnen deze overeenkomsten en verschillen vervolgens worden geduid?*

Deze vraag geeft inzicht in overeenkomsten en verschillen tussen de Suryoye identiteiten in België, Nederland en Zweden. Er zal op zoek worden gegaan naar interpretaties voor deze overeenkomsten en verschillen met behulp van de antwoorden van de respondenten uit de interviewvragen over de mate van nationalisering van de Suryoye in de verschillende nationale contexten.

### **1.3 Aanpak van het onderzoek**

In dit onderzoek zal er op zoek worden gegaan naar wat de invloed is van verschillende nationale contexten op de Suryoye identiteit. Hierin zal worden gekeken hoe de Suryoye identiteit zich diversifieert en zich nationaliseert. Het onderzoek zal kwalitatief van aard zijn en het onderzoek is een vergelijkende casestudy. In drie landen, Nederland, België en Zweden zal er door middel van interviews onderzoek worden verricht naar de Suryoye identiteit. In hoofdstuk twee zal er een begin worden gemaakt met een literatuurstudie om een theoretisch kader te vormen, zodat er een aantal interviewvragen kunnen worden geformuleerd. In het derde hoofdstuk zal de onderzoeksopzet beschreven worden. Waarna in hoofdstuk vier een analyse wordt gegeven van de afgenomen interviews en andere gewonnen informatie. Tot slot zal in hoofdstuk vijf de centrale vraag worden beantwoord.



## 2. Theoretisch kader

*In dit hoofdstuk zullen er een aantal centrale concepten worden geïntroduceerd, die helpen bij de beantwoording van de centrale onderzoeksvraag. Het eerste concept dat gegeven wordt is de Suryoye-identiteit, deze zal gegeven worden door een ideaaltype van de Suryoye-identiteit te construeren. Dit ideaaltype zal gegeven worden aan de hand van een vijftal kenmerken van de Suryoye-identiteit. Vervolgens zal er een uitwerking worden gegeven van de nationalisering en diversificatie van de getypeerde Suryoye-identiteiten, hierbij zullen er diverse factoren van nationalisering gegeven worden, waardoor er op zoek kan worden gegaan naar duidingen voor overeenkomsten en verschillen van de Suryoye-identiteiten in de verschillende nationale contexten.*

### 2.1 De Suryoye-identiteit als ideaaltype

De Suryoye identiteit kan pas goed worden weergegeven als de ontstaansgeschiedenis van de Suryoye theoretisch is weergegeven. De geschiedenis van de Suryoye heeft namelijk een aantal kenmerken met zich meegenomen die de Suryoye gevormd hebben tot wat ze zijn en die de Suryoye vandaag de dag typeren. Een identiteit toe kennen aan een volk als de Suryoye is erg moeilijk, daarom zal er op basis van de Suryoye kenmerken een ideaaltype geformuleerd worden die de Suryoye-identiteit typeert. Vervolgens zal het gegeven ideaaltype als meetlat gebruikt kunnen worden, om het contrast tussen het waargenomen verschijnsel en het ideaaltype vast te kunnen stellen, door de werkelijke Suryoye te vergelijken met het ideaaltype van de Suryoye. Bovendien kan de Suryoye-identiteit beter worden begrepen door de beschrijving van het ideaaltype met haar vijf kenmerken.

#### 2.1.1 Het eerste ideaaltypische kenmerk: een geschiedenis van lijden en onderdrukkingen

De ideaaltypische Suryoye is een Suryoyo die zijn geschiedenis kent. De geschiedenis van de Suryoye wordt door veel auteurs op verschillende manieren beschreven, maar hierin vinden we continu een aantal grote historische momenten. Het eerste belangrijke moment is de ontstaansgeschiedenis van de Suryoye in het oude Romeinse Rijk, met haar 10 000 jaar oude beschaving. De Suryoye zijn een volk die haar oorsprong vindt uit een scala aan stammen (Henno, 2005), die oorspronkelijk afkomstig zijn uit het oude Mesopotamië, welke een deel omvat van Syrië, Turkije en Irak. In de volksmond van de Suryoye wordt dit gebied Beth-Nahrin genoemd, wat het land tussen twee rivieren betekent, de rivieren de Eufraat en de Tigris (Brock, 2001). Er is discussie over het moment van ontstaan van de Suryoye. Over het algemeen wordt echter geaccepteerd dat de daadwerkelijke Suryoye pas zijn ontstaan na de komst van Petrus en Paulus naar Antiochië, toen de Suryoye hun religie aannamen, hier wordt meer over uitgeweid in paragraaf 2.1.3. Hier wordt ook ingegaan op hetgeen dat het christen zijn als zodanig niet fundamenteel is voor de Suryoye, maar dat de essentie bij de Syrisch-Orthodoxe religie van Antiochië ligt. De volken die ten tijde van het aannemen van de Syrisch-Orthodoxe religie leefden in Beth-Nahrin, hebben zich gevormd tot de Suryoye en hebben allemaal de Aramese taal aangenomen (Brock, 2001).

#### *Confrontatie met de Islam*

De Suryoye zijn bijna altijd onderdrukt geweest, het is kenmerkend voor de Suryoyo dat hij dat weet. Literatuur wijst uit dat onderdrukkingen al plaats vonden vanaf de komst van de islam in de zevende eeuw. Maar zelfs ten tijde van het Romeinse Rijk hebben de Suryoye alleen maar ellende gekend. Een voorbeeld hiervan over een bekende man uit de kerkgeschiedenis van de Suryoye, die deze ellende ten

tijde van het Romeinse Rijk ook heeft moeten doorstaan is St. Ignatius, onder de Suryoye beter bekend als Mor Ignatius Nurno. Mor Ignatius Nurno was bisschop van Antiochië in Syrië van 69 tot 107 n. Christus. Door het verkondigen en het belijden van zijn religie, het Syrisch Orthodox, heeft Mor Ignatius Nurno een treurig eind van zijn leven gekend. De Romeinse Keizer Trajanus liet Mor Ignatius Nurno martelen en hierna voor de leeuwen gooien, waardoor hij is gestorven. De confrontatie met de Islam tot de komst van het Ottomaanse Rijk is het tweede belangrijke moment in de geschiedenis van de Suryoye. Ook in deze periode kenden de Suryoye vele onderdrukkingen. De onderdrukkingen van 1885-1886 onder het bewind van Sultan Hamid II, hebben veel bloed aangericht bij de Suryoye. Veel Suryoye zijn destijds vermoord of hebben zich bekeerd tot de Islam. Deze gebeurtenissen waren voornamelijk gericht op Armeniërs, maar troffen ook veel andere christelijke groeperingen zoals de Suryoye (Murre-van den Berg, 2000, Brock, 2001). In totaal zijn er tijdens deze bloedbaden rond 300 000 christelijke personen vermoord, waaronder soms hele dorpen met Suryoye inwoners. De ellende was voor de Suryoye bij lange na niet afgelopen na 1886. Toen het Ottomaanse Rijk gevaar dreigde te lopen niet meer te blijven bestaan, door het grote Rusland, vond er een hevige burgeroorlog plaats in Turkije. De Turken en Armenen kregen hevige strijd, waarschijnlijk door het toegenomen nationalisme onder de Armenen en door de oproep aan de Turken om de plaatselijke christelijke bevolking te doden (Murre-van den Berg, 2000), waardoor de Armenen en andere christelijke minderheden, zoals de Suryoye, een genocide te verduren kregen (Ter Haar, 2005, Schukink, 2003). In totaal zijn er ruim 70 Suryoye dorpen volledig verwoest en zijn er 105 Suryoye dorpen geïslamiseerd en geplunderd.

#### *Ineenstorting van het Ottomaanse Rijk en de eerste diaspora*

De volgende stap in de geschiedenis van de Suryoye is het verlaten van hun eeuwenoude woongebieden. De hevige bloedbaden van 1885-1886 hebben ertoe geleid dat de eerste Suryoye begonnen te vluchten uit hun woongebied, de eerste diaspora. De Suryoye vluchten niet naar Europa, maar naar landen als Amerika, Canada, Australië, Syrië en Libanon (Murre-van den Berg, 2000). Toen in 1923 een einde kwam aan het Ottomaanse Rijk en er nationale grenzen werden gevormd, kwam er ook een einde aan de burgeroorlog. Bij de vorming van de nationale grenzen is er alleen rekening gehouden met de verschillen tussen de islamitische volken en niet met minderheden als de Suryoye, waardoor de Suryoye verspreid werden over drie landen, Turkije, Syrië en Irak, met de meeste Suryoye in Turkije (Tur Abdin) (Murre-van den Berg, 2000). Zo kwam het voor dat de ene broer in Turkije woonde dicht bij de grens van Syrië en de andere broer in Syrië woonde dicht bij de grens van Turkije. Het einde van het Ottomaanse Rijk heeft er ook toe geleid, dat de Suryoye vanaf dat moment officieel niet meer bestaan voor Turkije. De Suryoye zijn nooit in het minderhedenverdrag van Turkije opgenomen, waardoor zij ook geen rechten meer kennen (Schukink, 2003). De ineenstorting van het Ottomaanse Rijk is dan ook een van de grote historische momenten in de geschiedenis van de Suryoye. Ook dit moment moet een Suryoyo kennen.

#### *De tweede diaspora*

De tweede diaspora moeten de Suryoye ook kennen als een belangrijk hoogtepunt uit hun geschiedenis. Door de vorming van de natiestaat, viel het recht op het leven als Suryoyo weg. Terwijl de natiestaat Turkije, voor andere groeperingen rechten betekenden, vielen alle rechten voor de Suryoye weg. Ten tijde van het Ottomaanse Rijk hadden de Suryoye in ruil voor grote bedragen belasting wel enkele

rechten. Na de vorming van de natiestaten konden Suryoye hun eigen taal niet meer gebruiken in het openbaar, drukken was verboden, het recht om het Syrisch Orthodoxe geloof uit te oefenen viel weg en kerkbouw en restauratie werd verboden. Bovendien moesten Suryoye naar Islamitische scholen waar ze losgeweekt werden van hun eigen geloof en cultuur (Murre-van den Berg, 2000)(Schukkink, 2003). Nieuwe vormen van onderdrukkingen ontstonden hierdoor voor de Suryoye in het nieuwe Kemalistische Turkije. De ellende die de Suryoye hebben moeten doorstaan geven de Suryoye generaties lang aan elkaar door en zullen zij proberen deze niet te vergeten. In de volgende paragraaf zal dit historisch bewustzijn verder besproken worden. Doordat de Suryoye geen rechten kenden, werden zij nog steeds onderdrukt. Suryoye hadden bijvoorbeeld het recht niet om te studeren, maar nog erger was dat, hun landbouwgewassen vaak zonder geldige reden in brand werden gestoken, meisjes van de straat werden geplukt en vervolgens werden verkracht of dat groepen Suryoye zich gedwongen in ruil voor de dood moesten bekeren tot moslim (Brock, 2001). De vervolgingen na de val van het Ottomaanse Rijk, hebben voor de Suryoye uiteindelijk een tweede diaspora op gang gezet, vele Suryoye zijn vanaf de jaren '60 massaal gevlucht naar West-Europa, Amerika en Australië (Murre-van den Berg, 2000).

### ***2.1.2 Het tweede ideaaltypische kenmerk; het historisch bewustzijn***

Een Suryoyo is historisch erg bewust. De geschiedenis, zoals die beschreven is aan het begin van dit hoofdstuk, waarin de Suryoye jarenlange ellende hebben gekend, heeft de Suryoye gevormd tot hoe ze tot op de dag van vandaag nog zijn. De Suryoye hebben door de slechte levensomstandigheden zich genoodzaakt gevoeld te vertrekken uit hun vaderland, waardoor zij voor een deel ook hun zelf hebben moeten achterlaten, wat ze altijd bij zal blijven (Schukkink, 2003). Veel van de geschiedenis van de Suryoye wordt mond op mond doorverteld, waardoor er veel vergeten wordt (Brock, 2001). Het lijden staat voornamelijk centraal in het historisch bewustzijn, deze wordt vaak uitgedrukt in symbolen, maar wordt ook geuit in bijvoorbeeld een herdenking van de genocide. Een Suryoye is zich bewust van zijn geschiedenis en weet wat (hem) zijn voorouders is aangedaan. Een Suryoye uit Nederland zal zich eerder identificeren met een Nederlander dan met een Turk uit Turkije, omdat zijn geschiedenis hem altijd zal blijven achtervolgen (Beuzekom, 2008). De ideaaltypische Suryoyo zal zijn geschiedenis doorvertellen aan de generaties die na hem zullen komen.

### ***2.1.3 Het derde ideaaltypische kenmerk; De religieuze identiteit***

Het volgende kenmerk van de Suryoye-identiteit is dat hij of zij lid is van de Syrisch-Orthodoxe kerk van Antiochië, met aan het hoofd de Patriarch van Antiochië en Geheel het Oosten. De huidige Patriarch die nu aan het hoofd staat van de Syrisch-Orthodoxe kerk van Antiochië, is Zakka I Iwas (Brock, 2001). In eerste instantie waren de Suryoye net als alle andere volkeren uit het oosten afgodaanbidders (Brock, 2001). Dit veranderde na de komst van de apostelen van Jezus; Petrus en Paulus in de hoofdstad van het oude Mesopotamië, Antiochië, aan het begin van de eerste eeuw. De apostelen verkondigden hier het woord van God en zo werd er met behulp van de apostel Paulus tussen 34 en 37 na Christus de apostolische stoel van de apostel Petrus gevestigd in Antiochië. Dit is de reden dat de religie, het Syrisch-Orthodoxe geloof van Antiochië wordt genoemd (Henno, 2005). De Syrisch Orthodoxe kerk is een erg traditionele kerk, met vele gebruiken en rituelen (Brock, 2001). Een van de grote kerkvaders van de Suryoye is Mor Ephrem, hij is degene die de meeste liturgische liederen (poëzie) binnen de Syrisch-Orthodoxe kerk geschreven heeft (Ter Haar, 2005). Er wordt binnen de kerk nog veel gebruik gemaakt

van zijn hymnen. De Syrisch-Orthodoxe kerk viert haar liturgie dan ook nog steeds in het Aramees (Ter Haar, 2005)

Murre-van den Berg (2000) noemt de Suryoye een etnische gemeenschap. Een belangrijke eigenschap van een etnische gemeenschap is dat deze dezelfde religie kent. Dit betekent dat elke Suryoyo de Syrisch Orthodoxe religie moeten hebben. Murre-van den Berg (2000) laat zien dat Suryoye erg veel waarde hechten aan de Syrisch-Orthodoxe religie (Murre-van den Berg, 2000). De benaming Suryoye mag bijvoorbeeld niet gebruikt worden, indien je geen gelovige (mheimno) bent (Weltecke, 2009). De eerste generatie Suryoye gebruiken het woord Suroyo vaak zelfs in de betekenis van gelovige (Brock, 2001). Ook voelen de Suryoye zich verbonden met de gemeenschap door kerkelijke participatie (Murre-van den Berg, 2000). Als jongere ben je erg belangrijk binnen de Syrisch-Orthodoxe kerk. Al op jonge leeftijd hebben jongeren een grote rol tijdens de invulling van de kerkdiensten, waardoor zij al op jonge leeftijd meedoen (Murre-van den Berg, 2000). De kerkelijke hiërarchie is voor de Suryoye erg belangrijk. Als Suryoyo heeft men respect voor de hiërarchie binnen de kerk (patriarch-aartsbisschop-bisschop-monniken-goeri-pastoor), welke voornamelijk bestaat uit oudere mannen, die gericht zijn op behoud van sociale structuren zoals die uit Turkije en Syrië zijn meegenomen (Murre-van den Berg, 2000). Een Suryoye accepteert beslissingen van de hiërarchie in bijvoorbeeld huwelijken, echtscheidingen of andere familiegeschillen (Murre-van den Berg, 2000). Bijbelse teksten bepalen beslissingen van bijvoorbeeld het Patriarch, dit is erg belangrijk voor de gemeenschap (Ter Haar, 2005). Afscheid nemen van de kerk komt bij de Suryoye bijna niet voor, dit gebeurt meestal alleen indien er getrouwd wordt met iemand van een andere kerk of gemeenschap (Murre-van den Berg, 2000). Indien er afscheid genomen wordt van de kerk, wordt er ook afscheid genomen van het Suryoyo zijn.

#### ***2.1.4 Het vierde ideaaltypische kenmerk; De Aramese taal als bindmiddel***

Het is kenmerkend voor een Suryoyo dat hij zijn eigen taal spreekt (Murre-van den Berg, 2000). De taal die de Suryoye spreken is een dialect van het eeuwenoude Aramees. Het Aramees is een taal die het als een van de weinige talen heeft overleefd, omdat de taal grote religieuze binding biedt aan alle Suryoye en hen onderscheidt van andere bevolkingsgroepen (Debie, 2009, Henno, 2005). Het Aramees heeft 22 tekens. De Suryoye maken gebruik van twee verschillende soorten Aramees, het Ktobonoyo (het boekschrift) en het Turoyo (de spreektaal) (Murre-van den Berg, 2000). Het Turoyo wordt in tegenstelling tot het Ktobonoyo niet erkend als officiële taal, omdat het niet op geschrift staat en alleen wordt doorgegeven van mond tot mond. Tot een aantal jaren geleden is het zelfs zo geweest dat er in Nederland, indien er voldoende Suryoye leerlingen op school zaten Syrische les (Suryoyo) werd gegeven. Hier kregen de leerlingen les zowel in het Ktobonoyo als in het Turoyo. In Zweden krijgen de Suryoye leerlingen nog steeds Suryoyo les op school. Daarnaast wordt er in alle andere landen waar nog Suryoye wonen, madresse (soort zondagschool) gegeven, waar de Suryoye onder andere hun taal leren (Murre-van den Berg, 2000). De ideaaltypische Suryoyo spreekt het Turoyo en zal zijn kinderen naar madresse sturen, omdat voor de Suryoye het Turoyo erg belangrijk is, er wordt veel waarde aan gehecht als het Turoyo nog generaties lang wordt gesproken (Murre-van den Berg, 2000).

#### ***2.1.5 Het vijfde ideaaltypische kenmerk; De diasporadische verbondenheid***

De Suryoye zijn vandaag de dag verspreid over de hele wereld, maar wat hun nog steeds typeert, zoals het al deed in de dorpen in Beth-Nahrin is de centralisatie. Het is zeer kenmerkend voor de Suryoye dat

ze zich verbonden voelen met elkaar en de ideaaltypische Suryoye beschouwen andere Suryoye dan ook als broeders. Er is ook grote solidariteit binnen de Suryoye, zo sluiten ze onderling leningen bij elkaar af om bijvoorbeeld een eigen zaak te beginnen en halen ze gezamenlijk geld op voor restauratie van oude kerken en kloosters in Tur Abdin, maar ook voor de bouw van nieuwe kerken en kloosters in West-Europa (Murre-van den Berg, 2000). Met de restauratie van de ankers van de Suryoyo identiteit, de oude kerken en kloosters, en met de bouw van nieuwe kerken en kloosters wordt de Suryoye identiteit en de onderlinge verbondenheid bekrachtigd. Ook hebben de ideaaltypische Suryoye sterke familiebanden en een verenigingsleven, omdat ze zo hun eigen karakter in de buitenwereld kunnen benadrukken (Schukkink, 2003). Suryoye zijn erg succesvol in het adopteren van hun identiteit in nieuwe nationaliteiten (Ter Haar, 2005). Ze staan vaak bekend als een minderheden groep die voorop loopt in het integratieproces (Schukkink). De Suryoye hebben zich in de diaspora allemaal bij elkaar gevestigd om hun identiteit vast te blijven houden (Brock, 2001). De ideaaltypische Suryoye zal zich altijd verbonden blijven voelen met andere Suryoye, waar ook op de wereld.

Een Suryoyo zal te herkennen zijn aan de vijf kenmerken uit haar ideaaltype. Het ideaaltype wordt hieronder geografisch weggegeven.

| Kenmerken          | Suryoyo                                        |
|--------------------|------------------------------------------------|
| Het eerste kenmerk | Een geschiedenis van lijden en onderdrukkingen |
| Het tweede kenmerk | Historisch bewust                              |
| Het derde kenmerk  | De religieuze identiteit; het Syrisch-Orthodox |
| Het vierde kenmerk | De Aramese taal als bindmiddel                 |
| Het vijfde kenmerk | De diasporadische verbondenheid                |

*Figuur 2.1 Het ideaaltype van de Suryoyo-identiteit.*

## 2.2 Nationalisering van de Suryoye-identiteit

Tijdens de tweede migratie van de Suryoye, zijn de Suryoye verspreidt over verschillende West-Europese naties. Hun geografische Turkse achtergrond, hebben zij moeten achterlaten voor Westerse natiestaten. In de Westerse samenleving, die zij niet van plan zijn om te verlaten, hebben zij zich op verschillende aspecten moeten aanpassen aan de diverse omgevingen om een nieuw leven op te kunnen bouwen. In dit deel van het theoretisch kader zal het concept nationalisering besproken worden. Als het concept nationalisering uitgewerkt is, kan er op zoek worden gegaan naar verklaringen voor overeenkomsten en verschillen van de Suryoye-identiteiten in de verschillende nationale contexten. Het woord nationalisering komt van het woord nationalisme, welke de liefde voor de eigen natie is. Al bij de vorming van natiestaten werd er een proces van homogenisatie op gang gebracht (Gellner, 2007). Hierdoor werd het nationalisme binnen een natie versterkt. Leden van een ethno-culturele groep assimileerden hierdoor meestal in een gevestigde, vaak grotere gemeenschap of cultuur. Of een persoon genationaliseerd is, heeft sterk te maken met de mate van integratie van desbetreffende persoon. Naturalisatietoetsen zijn efficiënte manieren om te testen of iemand ingeburgerd is of niet. Naturalisatietoetsen vertellen ons hoe moeilijk het is voor een immigrant om het staatsburgerschap en daarmee rechten in een land te verwerven (Michalowski, 2010). Zij vertellen ons echter niet of de immigrant zich ook thuis voelt in een land.

Nationalisering staat sterk met je identificeren aan je omgeving, dus aan het land waar je in verblijft. In het tijdschrift voor migratie en etnische studies (2008, nr.3) wordt er een concept gegeven voor identificatie. Identificatie betekent in het tijdschrift het leggen, onderhouden en verbreken van verbindingen. Ook wordt er in het artikel een analytisch onderscheid gemaakt tussen drie dimensies van identificatie; functioneel, normatief en emotioneel. Indien de Suryoye uit de verschillende Westerse landen zich kunnen identificeren met alle drie de dimensies, dan zijn ze genationaliseerd. Met functionele identificatie wordt er in het artikel bedoeld dat mensen zichzelf definiëren en door anderen gezien worden in de specifieke functie of taak die zij vervullen (Broeders, Kremer en Meurs, 2010). Dat zou betekenen dat een willekeurige werkende Suryoyo zichzelf zou moeten zien als een willekeurig werkende man en door anderen ook zo gezien moet worden, dus niet die werkende Suryoye, maar die werkende man. De normatieve identificatie houdt zich bezig met de mogelijkheden die er zijn om de eigen normen en opvattingen te kunnen volgen en in te brengen in het publieke en politieke domein (Broeders et al., 2008). In het artikel stellen de schrijvers dat het aanpassen aan de norm over het algemeen vanzelf gaat, maar dat aanpassingen van de norm erg lastig is. Niet iedereen heeft namelijk toegang tot bepaalde machtsmiddelen zoals de politiek en de media. Voor een gemeenschap als de Suryoye is het van belang om zich normatief te kunnen identificeren, wil zij zich kunnen identificeren met de natie. Dit zou voor de Suryoye betekenen dat zij bijvoorbeeld hun eigen verenigingen of politieke partijen kunnen stichten.

De derde dimensie van identificatie is de emotionele identificatie, welke gaat over de gevoelens van verbondenheid met anderen en meer in abstracte zin met het land waar je woont, over een 'sense of belonging' (Broeders et al., 2008). Deze dimensie is een erg belangrijke, omdat het inspeelt op je gevoel of je, je wel verbonden voelt met het land waar je, je in begeeft. In het artikel staat ook dat de erkenning van de complementariteit van verschillende emotionele bindingen, bijvoorbeeld met het land van herkomst en het land van vestiging, de verbondenheid met het land van vestiging juist kan vergroten (Broeders et al., 2008). Als de Suryoye hun geschiedenis niet hoeven te vergeten zal het makkelijker zijn om nieuwe emotionele bindingen aan te gaan en zich dan ook Nederlander of Zweed voelen. Ook kansen op de arbeidsmarkt, goede mogelijkheden voor de toekomst van kinderen, duurzame vriendschappen, meedoen in de politiek en ook een eigen stempel kunnen drukken op maatschappelijke ontwikkelingen, zijn volgens het artikel van groot belang voor de nationalisering van mensen. Ook zal je als Suryoyo moeten leren omgaan met verschillen en profiteren van de verschillen om je thuis te kunnen voelen in een land (Broeders et al., 2008).

## 2.3 Conclusie

In dit hoofdstuk zijn een tweetal centrale concepten geïntroduceerd, die helpen bij de beantwoording van de centrale onderzoeksvraag. Allereerst is de Suryoye-identiteit besproken aan de hand van een geconstrueerde ideaaltype van de Suryoye-identiteit. Een Suryoyo zal te herkennen zijn aan de vijf kenmerken uit dit ideaaltype. Een Suryoyo mag alleen Suryoyo genoemd worden als hij voldoet aan alle vijf kenmerken van zijn ideaaltype. Dit betekent dat een Suryoye zijn geschiedenis van lijden en onderdrukkingen kent, dat hij historisch bewust is, dat hij de religieuze identiteit heeft, dat hij de Aramese taal spreekt en dat hij zich verbonden voelt met andere Suryoye. Dit hoofdstuk eindigt met het tweede concept nationalisering. De mate van integratie is een goede manier om te kijken of iemand

genationaliseerd is of niet. Dit wordt door verschillende landen getest door middel van naturalisatietoetsen. Ook het identificeren met je omgeving, het onderhouden en verbreken van verbindingen, bepaalt sterk hoe genationaliseerd men is. In dit hoofdstuk is er ook gebruik gemaakt van een analytisch onderscheid tussen drie dimensies van identificatie, kan een Suryoyo zich identificeren met alle drie de dimensies dan is hij genationaliseerd. De eerste dimensie is de functionele identificatie, de normatieve identificatie is de tweede dimensie en de derde dimensie is de emotionele identificatie. Door de uitwerking van het begrip nationalisering kan er op zoek worden gegaan naar verklaringen voor verschillen en overeenkomsten tussen de Suryoye in de verschillende nationale contexten.

Naar aanleiding van het theoretisch kader, zal er vooraf aan de rest van het onderzoek een aantal theoretische verwachtingen worden weergegeven. Zo zal een Suryoyo naar verwachting gedefinieerd kunnen worden door het geconstrueerde ideaaltype van de Suryoye. Ook zal naar verwachting een Suryoyo die genationaliseerd is in zijn huidige thuisland, er een zijn die goed geïntegreerd is, die zich identificeert met zijn omgeving en die zich vervolgens identificeert met alle drie de dimensies van identificatie. Na deze verwachtingen zal er gekeken worden of dit zich ook zo in de praktijk voordoet.



### 3. Methodologie

*In dit hoofdstuk wordt er kort ingegaan op de uiteindelijke uitvoering van het onderzoek. Als eerste zal de methode van onderzoek besproken worden, er zal gebruik gemaakt worden van een casestudy. Vervolgens zal er worden ingegaan op de interviews die gehouden gaan worden. Tot slot worden de interviewvragen gegeven, deze zijn gevormd door de onderzoeksvragen te koppelen aan het theoretisch kader.*

#### 3.1 Onderzoeksmethode, de casestudy

In dit onderzoek wordt er op zoek gegaan naar wat de invloed is van de Belgische, Nederlandse en Zweedse nationale contexten op de Suryoye identiteit. Hierin wordt er gekeken naar hoe de Suryoye identiteit zich nationaliseert en zich diversifieert. Dit onderzoek is kwalitatief van aard. Kwalitatief onderzoek is een vorm van empirisch onderzoek waarbij het niet gaat om het in kaart brengen van kwantiteiten zoals hoeveelheid, omvang en frequentie, maar om het inzichtelijk maken van een vraagstuk; de aard, waarde en eigenschappen van het onderzochte verschijnsel. In dit kwalitatief onderzoek zal getracht worden de objectiviteit te waarborgen, informatie transparant te houden en betrouwbaar en valide onderzoek te verrichten. Het onderzoek zal vergelijkend zijn tussen de drie landen België, Nederland en Zweden. Om deze reden zal er gebruik gemaakt worden van een vergelijkende casestudy, waar zorgvuldige waarneming plaats zal vinden. In een casestudy wordt de aandacht gericht op een specifieke zaak of verschijnsel (Babbie, 2007).

Er wordt vaak getwijfeld aan de generaliseerbaarheid van een casestudy, de onderbouwing van hypothesen door statistisch representatief onderzoek wordt traditioneel vaak sterker gezien dan in het geval van casestudy's. Echter hebben vele theorieën bewezen dat een casestudy bij bepaalde onderzoeksvragen beter toepasbaar zijn dan statistisch onderzoek (Yin, 1989), (Van der Zwaan, 1990), (De Leeuw, 1990) . Ook bij de onderzoeksvraag van deze scriptie, waar kwalitatief onderzoek wordt verricht, is het gebruik van een casestudy het meest logisch. In een casestudy richt je de aandacht op minimaal een case. In dit onderzoek zijn er drie cases die met elkaar vergeleken zullen worden. Het gaat hier om de drie landen; België, Nederland en Zweden. Er is gekozen voor deze drie landen omdat de drie landen goed met elkaar te vergelijken zijn. In alle drie de landen wonen er Suryoye, die ongeveer in dezelfde tijd in deze landen zijn komen wonen, de drie landen zijn ook moderne landen met een goed integratiebeleid. Bovendien is het erg interessant om deze drie landen te vergelijken, omdat er vaak gezegd wordt dat een land als Zweden erg modern is op veel vlakken in tegenstelling tot België, daarom is het interessant om te weten of dit ook geldt voor wat betreft de mate van nationalisering. De cases worden onderzocht aan de hand van semigestructureerde diepte-interviews. De interviews worden afgenomen onder Suryoye in de drie landen, hierbij zal er worden ingegaan op de achtergronden van de doelgroep om zo goed te kunnen specificeren.

##### 3.1.1 De interviews

In dit onderzoek zijn de cases onderzocht met behulp van semigestructureerde interviews in de landen België, Nederland en Zweden. Er is gebruik gemaakt van een vragenlijst (bijlage 2) met vooraf geformuleerde vragen, met mogelijkheid tot doorvragen. De onderzoekspopulatie in België, Nederland en Zweden is in alle drie de landen gelijk gehouden om de betrouwbaarheid en de validiteit van het



onderzoek te vergroten. Bovendien is getracht om verschillende invalshoeken te belichten, door de interviews af te leggen bij verschillende Suryoye en niet de nadruk te leggen op bijvoorbeeld een familie of een groep Suryoye uit een bepaald dorp uit Tur Abdin. Door de verschillende invalshoeken is het mogelijk een beter antwoord te geven op de onderzoeksvraag. In totaal zijn er twaalf interviews gehouden, in elk land vier. De interviews zijn allen gehouden met Suryoye die in Europa geboren en opgevoed zijn. De leeftijd van de onderzoekspopulatie komt hierdoor onder de 35 jaar te liggen. Deze Suryoye zijn beter met elkaar te vergelijken en hebben allen een (deels) westerse opvoeding gekend, welke de validiteit en betrouwbaarheid ten goede komt. Er zijn drie momenten dat de objectiviteit van het interviewresultaat wordt bedreigd, deze zijn bij de vormgeving van de situatie, bij de verwoording van de cognities en bij het vastleggen van de antwoorden. Tijdens het interviewen is getracht deze bedreigingen uit te schakelen, door open en objectieve vragen te stellen, geen situaties te schetsen en door te interviewen in een ruimte, waar geen tot weinig afleidingen aanwezig waren.

In het onderzoek is gebruikt gemaakt van de semigestructureerde vragenlijst als interviewstrategie. Door deze strategie kregen de respondenten de mogelijkheid hun eigen invulling te geven aan de interviews. Bij de interviews stonden er weinig vragen van te voren op papier, maar was de mogelijkheid tot doorvragen groot. De respondenten kregen zo de mogelijkheid meer hun emoties en gedachten kenbaar te maken, waardoor hun beleefwereld beter kon worden achterhaald. De uitgevoerde interviewstrategie leidde tot leuke en interessante gesprekken, waarin de respondenten veelal de leidende rol namen in de interviews. De respondenten werden wel gestuurd door de vooraf geformuleerde vragen. Bij de vragen en doorvragen is geprobeerd geen suggestieve vragen te stellen, zodat de respondenten niet beïnvloed konden worden en zo neutraal mogelijk bleven. De interviews zijn allen gehouden in een vertrouwde omgeving van de respondent, veelal aan de keukentafel, hierdoor heb ik ervaren dat de respondenten zich meer op hun gemak voelden om open en eerlijk te antwoorden. De gehouden interviews zijn allen, met toestemming, opgenomen, zodat ze voor de dataverwerking nogmaals beluisterd konden worden bij gebrek aan informatie.

### 3.2 Analyse kader

In het analysekader, welke terug te vinden is in de bijlage, wordt er weergegeven hoe de interviewvragen zijn opgesteld en hoe de interviews moeten leiden tot de analyse van dit onderzoek. Er zal een interpretatieve methode van interviewen plaatsvinden, omdat er onder andere gebruik gemaakt wordt van een ideaaltype, dit betekent dat we voornamelijk te maken hebben met cultureel ingebedde betekenissen. Met de interpretatieve methode van onderzoeken, wordt er geprobeerd het gedrag van de Suryoye te begrijpen. Er wordt getracht uit te gaan van de waarschijnlijkheid en niet van de zekerheid dat een verschijnsel zal optreden. Bij dit onderzoek is een overdreven generalisatie van de Suryoye noodzakelijk om verschijnselen (de Suryoye) met elkaar te kunnen vergelijken. De ideaaltype is daarom geconstrueerd om interpretaties te kunnen doen tussen het waargenomen verschijnsel van de Suryoye en het ideaaltype van de Suryoye. Ook gaat het erom hoe de omgeving op de Suryoye inwerkt en hoe de Suryoye daar vervolgens op reageren. De omgeving is dus van groot belang in dit onderzoek. De interviewvragen zijn opgesteld met behulp van de onderzoeksvragen en het theoretisch kader. Met de concepten uit het theoretisch kader zijn een aantal vragen geformuleerd die antwoord zouden, moeten geven op de deelvragen en vervolgens op de hoofdvraag.

De vergelijking van de huidige type Suryoye met haar ideaaltype uit het theoretisch kader zou moeten leiden tot het antwoord op de eerste deelvraag; 'In welke mate worden Suryoye-nationaliteiten genationaliseerd in nationale omgevingen en op welke manier ontwikkelen Suryoye-identiteiten zich vervolgens in de verschillende nationale omgevingen'. Bij iedere kenmerk uit het ideaaltype van de Suryoye is een interviewvraag geformuleerd die moet weergeven of de Suryoye vandaag de dag nog aan hun ideaaltype voldoen. Een antwoord op de tweede deelvraag wordt geformuleerd door te kijken naar de mate van nationalisatie van de Suryoye in België, Nederland en Zweden. Deze vraag zal beantwoord worden door de mate van integratie en identificatie te toetsen aan de Suryoye. Er zal de respondenten worden gevraagd in hoeverre zij zich geïntegreerd voelen in hun huidige thuisland en hoe ze dat tot uitdrukking laten komen. Vervolgens zal de tweede deelvraag verder beantwoord worden door vragen die geformuleerd zijn aan de hand van de drie dimensies van identificatie uit het theoretisch kader. Elke dimensie leidt tot een aantal vragen. Aan de hand van deze vragen kan er getoetst worden in hoeverre de Suryoye zich kunnen identificeren aan hun huidige thuisland. Het volledige analysekader, waar de onderzoeksvragen, het theoretisch kader en de interviewvragen samen komen, is terug te vinden in bijlage een. Vervolgens staan in bijlage twee alle interviewvragen op een rijtje.

### 3.3 Conclusie

In dit onderzoek zal er kwalitatief onderzoek worden uitgevoerd, aan de hand van een casestudy. Er worden drie cases gebruikt die met elkaar vergeleken worden voor de dataverzameling via interviews. Twaalf Suryoye onder de 35 jaar, verspreidt over de landen België, Nederland en Zweden behoren tot de respondenten van de interviews. Zij hebben allen een westerse opvoeding meegekregen en geven een goed beeld voor het onderzoek. De interviewvragen zijn geformuleerd met behulp van het theoretisch kader en zullen er toe leiden dat er een antwoord kan worden gegeven op de deelvragen van het onderzoek en op de uiteindelijke hoofdvraag van het onderzoek. De eerste deelvraag zal beantwoord worden door de werkelijkheid (de huidige Suryoye) te spiegelen aan het ideaaltype. De eerste vijf vragen uit de interviews geven een afspiegeling van de huidige Suryoye met de kenmerken uit het ideaaltype van de Suryoye. De tweede deelvraag zal beantwoord worden door vragen te stellen aan de Suryoye die toetsen in welke mate de Suryoye zijn genationaliseerd. Er zullen vragen gesteld worden die afgeleid zijn uit de concepten integratie en identificatie en die vervolgens interpretaties geven voor de verschillen en overeenkomsten op welke manier Suryoye-identiteiten zich ontwikkelen in verschillende nationale omgevingen. Door deze manier van onderzoeken, waarin ideaaltypes getoetst worden aan de werkelijkheid en waar generalisaties worden gebruikt om verschijnselen en ontwikkelingen in de samenleving met elkaar te kunnen vergelijken, zal er op zoek kunnen worden gegaan naar interpretaties en betekenissen en zullen verschillen en overeenkomsten worden begrepen. In het volgende hoofdstuk zullen de interviewvragen worden geanalyseerd en worden uitgewerkt.

## 4. De West-Europese “Suryoye”

In dit hoofdstuk zal er een analyse worden gegeven van de verzamelde data uit de gehouden interviews. De analyse zal bestaan uit twee paragrafen, de paragrafen leiden tot antwoorden op de deelvragen van dit onderzoek welke geformuleerd zijn in de inleiding. In de analyse zal er tevens een link worden gelegd naar de literatuur uit het theoretisch kader. In paragraaf 4.1 zal er gebruik worden gemaakt van de theorie van het ideaaltype van de Suryoye en hieruit zal er een antwoord geformuleerd kunnen worden op de eerste deelvraag uit de inleiding. De kenmerken uit het ideaaltype van de Suryoye, zullen getoetst worden aan de werkelijkheid, de huidige Suryoye. In paragraaf 4.2. zal de identificatie van de Suryoye jongeren met hun huidige thuisland worden geanalyseerd. Vervolgens wordt er in paragraaf 4.2.2 verder ingegaan op de theorie van nationalisering. In de analyse over de nationalisering van de Suryoye, zal er gekeken worden of de Suryoye zich functioneel, normatief en emotioneel kunnen identificeren met hun huidige thuisland, zoals zij zouden moeten vanuit de theorie. Paragraaf 4.2 geeft de aanleiding tot een antwoord op de tweede deelvraag van dit onderzoek. De analyse zal tot slot daarom eindigen met een conclusie waarin antwoord wordt gegeven op de twee deelvragen van dit onderzoek.

### 4.1 Het ideaaltype als interpretatieve methode

*In deze paragraaf van de analyse zal het ideaaltype van de Suryoye vergeleken worden met de huidige Suryoye jongeren. In theorie moet een echte Suryoyo voldoen aan een aantal kenmerken, welke besproken zijn in het theoretisch kader. In dit deel van de analyse zal blijken of de “huidige Suryoyo” voldoet aan deze kenmerken, met de data die verkregen is uit de eerste vijf vragen uit het analysekader.*

*Aan de hand van de eerste reacties van de respondenten uit de verschillende landen, naar de vraag hoe zij zich zouden definiëren als Suryoye, is het opmerkelijk dat het contrast tussen het ideaaltype en het waargenomen verschijnsel in eerste instantie erg minimaal is. Alle respondenten verwijzen naar kenmerken uit het ideaaltype. Er is een verschil bij de introductie van de Suryoye uit de drie landen, maar dit verschil verzwakt wanneer er verder op de inhoud wordt ingegaan.*

Bij de eerste interviewvraag waarin de jongeren zich algemeen konden introduceren als Suryoye jongeren, kwamen bij de Nederlandse Suryoye jongeren zeer overeenkomstige antwoorden naar voren met een aantal onderwerpen. De jongeren uit Nederland typeren en definiëren zichzelf als een volk (Aramees/Assyrisch) dat verdreven is uit haar thuisland en vandaag de dag in de diaspora leeft. Ze zien zichzelf als nakomelingen van een eeuwenoud volk zonder natie, dat altijd in onzekerheid geleefd heeft, maar ondanks dat zich vastklampt aan haar geloof, cultuur, geschiedenis, taal en identiteit. Opvallend is dat in deze eerste vraag direct kenmerken uit het ideaaltype van de Suryoye en de mate van nationalisering uit het theoretisch kader genoemd worden. Een citaat van een van de Nederlandse respondenten waarin dit sterk naar voren komt: *“Wij zijn een volk die onze cultuur, taal en identiteit nooit zullen vergeten ondanks dat we zijn verdreven en verplaatst over de hele wereld, maar in de landen waar wij vandaag de dag gevestigd zijn, hebben we ons naar mijn mening erg goed aangepast en houden we ons aan de waarden en normen van het land waarin we wonen.”* Opvallend is dat de Belgische Suryoye jongeren in eerste instantie zichzelf beginnen te introduceren als geboren Belgen. Tegenstrijdig is dat de Belgische Suryoye jongeren vervolgens ook verwijzen naar hun Suryoyo

achtergrond met kenmerken uit het ideaaltype van de Suryoye. De rijke geschiedenis van de Suryoye wordt genoemd met het verdrijven uit het oude Mesopotamie. Ook wordt de Aramese taal als een kenmerk van identificatie genoemd. De jongeren zijn bovendien trots op het feit dat ze volgelingen van Jezus Christus zijn, met het Syrisch Orthodoxe geloof. Ook de Zweedse Suryoye respondenten definiëren zichzelf door hun geloof, gewoontes, cultuur en tradities. De Zweedse Suryoye geven direct aan dat ze niet hetzelfde zijn als echte Zweden door te verwijzen naar kenmerken uit hun ideaaltype, welke de Zweden niet hebben. Ze vinden het belangrijk de verschillen tussen hen en de Zweden te noemen en om deze verschillen te koesteren. Vooral de waarden van de Suryoye mogen volgens de Zweedse Suryoye niet verloren gaan.

*De Suryoye jongeren vertellen deels over hun geschiedenis, zoals dit ook in de literatuur staat. Opvallend is dat de Suryoye zowel de confrontatie met de Islam noemen, als ook indirect de ineenstorting van het Ottomaanse rijk. De Suryoye kunnen zich goed identificeren met hun geschiedenis die beschreven staat in de literatuur. Beuzekom (2008), schreef dat de Suryoye hun geschiedenis zullen doorvertellen aan de generaties die na hen komen. Alle Suryoye uit Nederland, België en Zweden zijn het met elkaar eens dat hun nakomelingen ook historisch bewust moeten zijn, zoals ze dat zelf zijn.*

De Nederlandse Suryoye jongeren vinden het erg belangrijk om hun geschiedenis te kennen. *“De geschiedenis vertelt wie ik ben, omdat we geen eigen land hebben is onze geschiedenis het enige bewijs naar onze identiteit”*. De genocide van 1915 helpt de Suryoye eraan herinneren wat hun geschiedenis voor ze betekent ook al hebben ze de genocide zelf niet meegemaakt. Assimilatie proberen ze te voorkomen, door zichzelf vast te klampen aan hun geschiedenis om hun identiteit te waarborgen. *“Je kunt je toch niet voorstellen dat er duizenden mensen op gruwelijke wijze zijn vermoord, alleen om het feit dat ze christen waren.”* Een van de jongeren gaf aan het erg jammer te vinden dat voor een buitenstaander Suryoye niet makkelijk herkenbaar zijn, omdat je geen onderscheid kunt vinden tussen Turkse achternamen en Suryoye achternamen. Deze respondent gaf aan dat de Turkse overheid hier destijds verantwoordelijk voor was. De Turkse overheid heeft naar zijn mening niet alleen een handje gehad in de genocide, maar ze heeft er alles aan gedaan om het Suryoye volk te doen vergeten door een onomatocide (namenmoord) te plegen. *“Suryoye werden verplicht om Turkse en Islamitische namen aan te nemen voor personen, gebieden en eigenlijk alles wat een naam had, dat is toch belachelijk”*. De Nederlandse Suryoye geven aan wel trots te zijn, dat ze het overleefd hebben als volk, ook al zijn ze over de hele wereld verspreid en hebben ze geen thuisland, ook zijn ze trots dat ze nu in deze westerse landen weer aan het opbloeien zijn als volk. Ze zijn ook trots op het feit dat de Suryoye ondanks hun geschiedenis nog altijd bepaalde tradities naleven. Vergeten zullen de Nederlandse Suryoye jongeren hun geschiedenis nooit.

De Belgische Suryoye jongeren ervaren hun geschiedenis als zeer triest en donker, maar belangrijk. De moeilijke periodes die de Suryoye hebben ondergaan van onderdrukkingen en genociden moeten niet vergeten worden. Toch zien ze dat de nieuwe generatie Suryoye jongeren, waar zij zelf ook onderdeel van zijn, zich niet altijd bewust is van hun geschiedenis. Ze willen meegaan met de Europese leefwijze, mentaliteit en tradities, waardoor de eigen vergeten en weggedrukt worden. De Belgische Suryoye jongeren zijn het erover eens dat de geschiedenis van de Suryoye toch verder verteld moet worden om verder te kunnen. *“Iemand zei ooit dat je alleen de toekomst aankunt, als je het verleden kent en daar*

*ben ik het mee eens.” De jongeren proberen daarom vandaag de dag steeds meer lezingen en demonstraties over hun geschiedenis bij te wonen. Voor de Zweedse respondenten bepaalt hun geschiedenis wie ze vandaag de dag zijn. “Zonder onze geschiedenis stellen wij niets voor en zouden we absoluut niet in andere landen wonen dan in Mesopotamië.” Suryoye moeten daarom zorg dragen voor hun geschiedenis en het lijden niet laten vergeten. “Als ik mijn kinderen op een dag niet vertel over onze geschiedenis, zullen wij Suryoye ook geen geschiedenis meer hebben.” De jongeren kennen de verhalen over hun geschiedenis voornamelijk van ouders en grootouders. De Zweedse Suryoye zijn blij en tevreden met waar ze zijn terecht gekomen door hun geschiedenis. Ze zijn trots dat ze ondanks zoveel tegenslagen, zo vooruitstrevend zijn. Ze zijn blij dat ze nog steeds een hecht volk zijn ondanks de verspreiding in de diaspora. Ze helpen elkaar met alles voor een goede toekomst samen.*

*Brock (2011) laat in zijn boekenreeks “De verborgen parel” zien dat het Christen zijn als zodanig niet fundamenteel is voor de Suryoye, maar dat de essentie ligt bij de Syrisch Orthodoxe kerk van Antiochië. Dit is zeer tegenstrijdig met de hedendaagse Suryoye jeugd uit West-Europa. Met name de jongeren uit België en Zweden trekken zich steeds meer terug uit de kerk en richten zich op de essentie van hun religie, het christen zijn. Nederlandse Suryoye jongeren voldoen aan de kenmerken van de religieuze identiteit zoals die beschreven staat in het artikel van Murre-van den Berg (2000). Belgen en Zweden daarentegen nemen steeds meer afstand van de kerk. Als etnische minderheid is het opmerkelijk te noemen dat de jongeren uit België en Zweden afstand nemen van de kerk. Als etnische minderheid is afstand nemen van de kerk in theorie niet mogelijk (Murre- van den Berg, 2000).*

In alle interviews met de Nederlandse Suryoye jongeren kwam sterk naar voren dat de Syrisch Orthodoxe religie een leidraad is in hun leven, welke ze richting geeft. Ze zijn blij dat ze met de Syrisch Orthodoxe religie zijn opgegroeid en zien hun religie als hun thuisbasis, welke hun houvast geeft in moeilijke tijden. De Nederlandse Suryoye geven aan dat ze hun religie nooit zullen verloochenen, net als Murre-van den Berg (2000) in zijn artikel beschrijft. Uit de interviews komt sterk naar voren dat de religie de Suryoye verenigd en als bindend werkt binnen de gemeenschap. De jongeren geven dan ook aan dat hun religie en etniciteit sterk met elkaar verweven zijn. De jongeren laten allen hun religie tot uitdrukking komen door te bidden en God te danken voor alles wat hij hen geeft. Ze gaan op zondags naar de kerk, lezen boeken over hun religie en ze gaan naar bijeenkomsten en lezingen. De kerk wordt dan ook als zeer belangrijk beschouwd binnen de religie. Een van de jongeren geeft aan dat als hij zich in de kerk bevindt met haar eeuwenoude tradities hij dan toch thuis is met al zijn broeders en zusters. Een andere jongere deelt deze mening en ze komt dan ook vaak in de kerk en levert daar een actieve bijdrage in bijvoorbeeld het koor. Ook probeert ze het belang van het Syrisch orthodoxe geloof over te dragen aan andere jongeren door over de Bijbel te praten, kerkelijke liederen te zingen, actieve deelname aan de madrashto en zelf ook een leidende rol in te nemen binnen de madrashto. Het belang van jongeren in de kerk en de kerkelijke participatie, zoals beschreven door Murre-van den Berg (2000) wordt hier bevestigd. Echter geeft een van de jongeren aan, te weinig in de kerk te komen, in tegenstelling tot toen hij een “kleine jongen” was. Deze jongere geeft aan zich minder in de kerk te bevinden omdat hij zich niet aangesproken voelt in de liturgische taal. Hij denkt dat vele jongeren zijn mening delen. Hij denkt dat het een positieve ontwikkeling zou zijn als er ook meer gepredikt wordt in een taal die voor iedereen verstaanbaar is. Wel geeft deze zelfde jongere aan respect te hebben voor

alles wat de kerk inhoudt. Hij ziet bijvoorbeeld de bisschoppen en heiligen als vertegenwoordigers van God op aarde. De hiërarchie van de kerk wordt door de Nederlandse Suryoye jongeren geaccepteerd, zoals ook haar ideaaltype beschrijft (Murre-van den Berg, 2000), (Ter Haar, 2005). Ook vinden de jongeren dat je jezelf geen Suryoyo mag noemen, indien je, je niet verbonden voelt met het Syrisch Orthodoxe geloof en je niet leeft naar de regels van de Syrisch Orthodoxe kerk.

De Syrisch Orthodoxe religie is voor de Belgische jongeren de bouwsteen van hun leven, waar ze hun oorsprong en geschiedenis kunnen terugvinden. De Belgische jongeren gaan naar de kerk, maar zijn hier minder actief in dan de Nederlandse jongeren. De jongeren zijn van mening dat de religie als bindend zou moeten werken, maar ze trekken hier hun twijfels bij en bevinden zich in het midden van trots en schaamte. De jongeren vinden dat er grote hervormingen binnen de kerk plaats moeten vinden. De huidige mix van het oorspronkelijke woord van God en de Mesopotamische ideologie zou terug gezet moeten worden naar alleen het woord van God. Ook zijn de jongeren van mening dat de huidige Syrisch Orthodoxen aan het veranderen zijn. Suryoye mensen uit België worden steeds egoïstischer en vergeten waar de kerk om zou moeten draaien. De saamhorigheid die de kerk hen vroeger bood, moet weer terug komen, door minder individualistisch te zijn en meer de focus op God en op elkaar te leggen. De jongeren willen weer trots kunnen dat zij de Syrisch Orthodoxe religie met haar mooie tradities belijden. In tegenstelling tot wat in de literatuur staat (Murre-van den Berg, 2010), nemen de Belgische Suryoye wel steeds meer afstand van de kerk. De religie zullen de Belgische jongeren niet opgeven, maar in de kerk moeten hervormingen plaatsvinden. Opvallend is dat de hiërarchie binnen de kerk volgens de Belgische Suryoye anders moet terwijl het ideaaltype Suryoyo de hiërarchie juist respecteert en accepteert (Ter Haar, 2005).

De Syrisch Orthodox religie is de leidraad in het leven van de Suryoye jongeren uit Zweden. De religie biedt ze een comfortness gevoel. Ze ervaren dat als er iets gebeurd, ze altijd terug kunnen vallen op hun religie. Bij een overlijden of angst wordt er bijvoorbeeld troost gezocht bij God. De jongeren proberen zo veel mogelijk te leven naar de regels van de Syrisch Orthodoxe religie. De jongeren vinden dat je jezelf alleen Suryoyo mag noemen, indien je deze regels volgt. *“Ik ben er heel zeker van dat iedereen die mij tegenkomt er snel genoeg achter komt dat ik een Syrisch Orthodox meisje ben. Bij een simpele vraag als waarom woon je nog steeds thuis, antwoord ik met omdat ik Syrisch Orthodox ben en dan gaan we niet samenwonen.”* De Zweedse jongeren proberen wel naar de kerk te gaan en zich aan de regels van de kerk te houden, maar ze geloven niet dat ze een beter christen zijn als ze dagelijks of wekelijks naar de kerk gaan, zolang ze de kerk en haar regels maar niet vergeten. De meeste Zweedse jongeren gingen op jonge leeftijd erg vaak naar de kerk, maar vandaag de dag nemen ze steeds meer afstand en zijn ze van mening dat het geloof belijden ook op plaatsen buiten de kerk om kan. In de kerk ervaren de jongeren een verdeeldheid, welke hun dwarszit. De jongeren voelen zich steeds minder thuis in de kerk en zien graag dat het gevoel van geborgenheid en thuiskomen, welke ze als kind wel hadden, terugkomt in de kerk. De Suryoye jongeren gaan over het algemeen wel allemaal naar madresse. Hier leren ze naast de Aramese taal ook meer over hun geloof en tradities. De madrasse is zeker iets wat stand moet houden volgens de Zweedse Suryoye jongeren, omdat de jongeren veel meer inzichten krijgen in de religie door de madresse.

*De Suryoye jongeren uit West-Europa beschrijven de Aramese taal als bindmiddel tussen de Suryoye net als Debie (2009) en Henno (2005) in de literatuur beschrijven. Opmerkelijk is dat de Suryoye uit Nederland, België en Zweden allen zeggen de ze de Aramese taal nog generaties lang door willen vertellen. Hetgeen wat gezegd wordt blijkt echter in de praktijk niet altijd zo te zijn. De Suryoye uit Nederland en Zweden proberen zich wel zo goed mogelijk in te zetten om de taal te behouden. Zo gaan de jongeren naar madresse en wordt er met name bij de Zweden vrijwel altijd Suryoyo gesproken met andere Suryoye jongeren. De Belgische Suryoye jongeren handelen echter tegenstrijdig aan wat ze zeggen. In tegenstelling tot wat de theorie zegt (Murre- van den Berg, 2000) gaan de Belgische Suryoye jongeren (vrijwel) niet naar madresse en spreken ze onderling geen Suryoyo. De Aramese taal wordt bij de Belgische Suryoye jongeren alleen nog gebruikt voor het communiceren met de oudere generatie Suryoye en binnen de kerk.*

De Aramese taal wordt als zeer belangrijk ervaren door de Nederlandse Suryoye jongeren. De taal noemen ze naast de religie hetgeen wat de Suryoye met elkaar verbindt en hetgeen wat ze Suryoye maakt, zoals ook beschreven staat in de literatuur van Debie (2009) en Henno (2005). In elk gesprek komt ook hier het trotse terug. Trots op het feit dat de Suryoye de taal van Jezus spreken, met een hele rijke geschiedenis welke nooit verloren mag gaan. Indien de taal kwijt raakt, gaat een deel van hun identiteit verloren. De Nederlandse jongeren geven aan allen naar madresse te zijn geweest op jonge leeftijd om de taal nog beter te leren beheersen en een aantal van hen volgt nog steeds deze Syrische lessen. De jongeren ervaren het als onprettig dat nog maar weinig Suryoye de taal volledig beheersen. Ze zetten zich dan ook volledig in om de Aramese taal door te kunnen geven aan de volgende generatie Suryoye. Eén jongere doet dit door middel van een zelf opgerichte Aramese taalcursus, een andere door deze cursus te volgen. En weer een andere door simpelweg met zijn Suryoye vrienden en familie zoveel mogelijk in het Aramees te praten. De jongeren zien het allen als hun plicht de taal en het belang van de taal door te geven aan hun kinderen.

Ook de Belgische Suryoye jongeren geven aan dat de Aramese taal een deel van hun identiteit is. Ze zijn van mening dat deze taal van Jezus niet verloren mag gaan en generaties lang doorgegeven moet worden. Alleen doen ze hier te weinig aan, slechts enkelen gaan op jonge leeftijd naar madresse en met andere Suryoye uit België wordt er bijna alleen maar Frans gesproken. De Belgische jongeren zijn van mening dat ze zich net als de Nederlandse jongeren meer moeten inzetten om de Aramese taal nog een aantal generaties door te kunnen geven. Een aantal van de jongeren hebben zich al bij de priester aangemeld voor een taalcursus. Iedere generatie verder in de diaspora wordt het moeilijker om de taal door te geven, door deel te gaan nemen aan de taalcursussen hopen de jongeren bij het doorgeven sterker in hun schoenen te staan. De Suryoye uit Zweden vinden dat de Aramese taal altijd moet blijven bestaan. Het Aramees is erg belangrijk voor de Suryoye uit Zweden, omdat het een deel van hun nationaliteit is. Het is heel belangrijk voor de jongeren te trouwen met een partner die ook goed Suryoyo spreekt, zodat de taal ook aan de volgende generatie kan worden doorgegeven. Er bestaat wel een verschil in de mate van beheersing van de Aramese taal onder de Suryoye jongeren in Zweden. Daar waar de Suryoye veel onder andere Suryoye komen zoals in de stad Sodertälje waar een op de vier inwoners Suryoyo is, spreken de jongeren beter Suryoyo dan in plaatsen als Örebro waar er minder Suryoye wonen. De Aramese taal krijgt de voorkeur boven de Zweedse taal bij de Suryoye jongeren. De

jongeren vinden dat ze thuis en met andere Suryoye op niet openbare plekken altijd Suryoyo moeten spreken en op openbare plaatsen moet er Zweeds gesproken worden. Wel vinden de Zweedse Suryoye dat de Zweedse taal niet mag lijden onder het Aramees. De Suryoye jongeren proberen hun taal te laten behouden door zo veel mogelijk Aramees te spreken en door het luisteren naar Aramese muziek. Ook zijn de jongeren allemaal naar madresse geweest toen ze jonger waren en zijn ze ook van plan hun kinderen ooit te sturen.

*De diasporadische verbondenheid is erg groot in Nederland en Zweden en minder groot in België. Zoals Murre-van den Berg (2000) in haar artikel beschrijft zijn de Suryoye in Nederland en Zweden erg solidair. Ze stichten veel nieuwe kerken en kloosters en bovendien zijn ze actief in de restauratie van oude kerken en kloosters in Tur Abdin. De Nederlandse en Zweedse Suryoye jongeren hebben ook zoals, Schukkink (2003) beschrijft, sterke familiebanden en een verenigingsleven om hun karakter in de buitenwereld te kunnen benadrukken in tegenstelling tot de Belgische Suryoye jongeren. Bovendien zijn de Nederlandse en Zweedse Suryoye jongeren succesvol in het adopteren van hun identiteit in nieuwe nationaliteiten zoals Ter Haar (2005) beschrijft.*

De Nederlandse Suryoye jongeren hebben op bijna ieder moment van de dag contact met andere Suryoye. De jongeren hebben allen sterke familiebanden, welke ze niet zullen verbreken, maar naast deze familiere contacten met Suryoye, hebben de jongeren ook allen Suryoye vrienden. De jongeren onderhouden hun contacten door activiteiten bij te wonen van verschillende Suryoye organisaties, zoals van het Syrisch Orthodox Jongerenplatform (SOJP), maar ook door regelmatig naar de kerk en het klooster te gaan. Bovendien treffen de Suryoye elkaar op bruiloften en bij eigen Suryoye feesten, welke haflat genoemd worden. Ook zijn de jongeren actief binnen een aantal organisaties. Een doel van een organisatie als het SOJP is bijvoorbeeld het contact van de Suryoye jongeren binnen de gemeenschap te bevorderen. Bovendien worden er ook steeds meer ontmoetingsplekken opgericht voor de Suryoye jongeren, zoals het Aram Centrum in Hengelo. Het feit dat de meeste Suryoye uit Nederland in Twente wonen, speelt een grote rol in de contacten die de Suryoye met elkaar hebben. *“Ik leef gelukkig in Twente waar je op elke hoek van de staat een Suryoyo tegen kunt komen. Het is dus als het ware een grote hechte familie die zich verbonden voelt met elkaar en die is verspreidt in heel de regio. Ik zal ook altijd klaar staan voor een andere Suryoyo in nood.”* Naast de contacten die de jongeren hebben binnen Nederland, hebben de Suryoye ook contacten met Suryoye buiten Nederland. Deze contacten bestaan voornamelijk uit (verre) familie relaties welke voornamelijk onderhouden worden door social media zoals Facebook.

De Belgische Suryoye jongeren hebben in tegenstelling tot de Nederlandse Suryoye jongeren weinig contact met andere Suryoye naast hun familie. Indien ze naar de kerk gaan, op bruiloften en Suryoye feestjes komen, dan spreken ze zo nu en dan Suryoye, maar daar blijft het over het algemeen ook bij. Suryoye vrienden hebben de Belgische Suryoye jongeren amper, omdat ze als kind weinig in contact kwamen met andere Suryoye. Nu naarmate de jongeren ouder worden krijgen ze wel meer behoefte aan Suryoye contacten. Ze beseffen dat ze hun cultuur, mentaliteit en geschiedenis willen behouden, en dit is alleen mogelijk indien er ook veel contacten zijn met andere Suryoye. Deze contacten proberen ze te leggen en te versterken door deel te nemen aan activiteiten, indien deze worden georganiseerd door verenigingen en door actief te zijn op social networks als Facebook. Echter zijn de jongeren zelf niet



actief binnen de organisatie van Suryoye verenigingen en organisaties. Ook de Zweedse jongeren hebben net als de Nederlandse jongeren continue contact met andere Suryoye jongeren. De jongeren groeien op met andere Suryoye en beschouwen andere Suryoye dan ook als familie. De jongeren geven aan dat ongeveer 95 procent van hun vrienden Suryoye zijn. Met deze vrienden hebben zij erg veel contact en de relaties met deze vrienden betekenen erg veel voor de jongeren. De Suryoye jongeren studeren vaak samen met andere Suryoye jongeren. Contacten onderhouden met de Suryoye vrienden doen de jongeren vaak door (net als met hun andere vrienden) samen te sporten en een sociaal leven met ze te delen, door samen uit te gaan, elkaar op te zoeken en samen te reizen. Ook bij “verplichtingen” zoals geboortes en overlijden blijven de Suryoye in contact met elkaar. De jongeren ontmoeten andere jongeren soms in de kerk, maar voornamelijk bij Suryoye feestjes. De jongeren willen hun kinderen ook graag zien opgroeien met andere Suryoye, zodat de eigen Suryoye identiteit niet kwijt geraakt wordt, tussen het dagelijks leven met Zweden en hun gewoontes.

## 4.2 Nationalisering van de Suryoye-identiteit als meetinstrument

*In deze paragraaf van de analyse zal er gekeken worden in welke mate de Suryoye jongeren uit België, Nederland en Zweden genationaliseerd zijn met het land waar ze in verblijven. De paragraaf zal beginnen met een analyse van de mate van integratie van de West-Europese Suryoye jongeren. Vervolgens zal gekeken worden of de Suryoye jongeren zich kunnen identificeren aan hun omgeving. Deze paragraaf zal tot slot eindigen met een analyse van de Suryoye met de theorie van Broeders et al.(2008) met de drie dimensies van identificatie.*

*De Suryoye in Nederland, België en Zweden zien zichzelf als goed geïntegreerde burgers in hun thuisland, literatuur bevestigt dit ook (Willemsen & Megelink, 2009).*

De Nederlandse jongeren voelen zich goed geïntegreerd in Nederland. De Nederlandse Suryoye jongeren zien Nederland als hun “thuis”, omdat ze als volk geen eigen land hebben. De jongeren ervaren de Nederlandse cultuur als zeer gastvrij en zeker niet discriminerend, waardoor ze zich met hun cultuur makkelijk hebben kunnen mengen en aanpassen. Ze zien Nederland als hun toekomst en die van hun kinderen, waardoor ze zich graag verder willen ontwikkelen. Zo spreken ze vloeiend de Nederlandse taal, hebben ze Nederlandse vrienden en gaan ze naar Nederlandse scholen. Ze streven allen naar een goede baan en een mooie toekomst in Nederland. De jongeren klampen zich vast aan hun eigen Suryoye identiteit, maar toch zijn ze bang voor totale assimilatie in Nederland. Enerzijds geven de jongeren aan het jammer te vinden dat door de integratie en het meedoen aan de maatschappij eigen normen verloren gaan, maar anderzijds weten ze dat in Nederland hun toekomst ligt, waar zij voor zullen moeten strijden. Ook de Aramese taal verliest steeds meer wortels, omdat de Nederlandse taal niet alleen buitenshuis wordt gesproken, maar ook binnenshuis. De Belgische Suryoye jongeren zien zichzelf niet anders dan andere Belgische jongeren en ze noemen zichzelf dan ook echte Belgen. Ze zijn in België geboren, spreken de taal, kunnen hun christelijke geloof uitoefenen en ze zien geen barrières om zich niet geïntegreerd te voelen. Buitenshuis doen de Belgische Suryoye jongeren mee in de maatschappij, passen ze zich volledig aan en voelen ze zich geïntegreerd en geaccepteerd. Eenmaal thuis vergeten ze

niet dat ze ook Suryoye zijn en gedragen ze zich naar de normen van de Suryoye. De Belgische Suryoyo leeft in twee werelden en voelt zich hier prettig bij.

De Zweedse Suryoye jongeren zijn van mening dat ze over het algemeen zeer goed geïntegreerd zijn in Zweden. Behalve in de plaats Sodertälje zijn de Zweedse Suryoye jongeren allen opgegroeid in een Zweedse gemeenschap en ze gingen naar scholen waar bijna alle leerlingen Zweeds zijn. De jongeren gaan in hun schoolperiode dan ook voornamelijk met Zweden om, maar ondanks de Zweedse cultuur waar ze zich in bevonden, vergaten ze de eigen waarden en normen vanuit huis niet. De jongeren vonden het daarom best zwaar op te moeten groeien in een Zweedse omgeving, maar ze hebben zich nooit een buitenlander of buitengesloten gevoeld. De Zweden tonen veel interesse in de Suryoye en respecteren de Suryoye, waardoor de Suryoye jongeren zich altijd thuis voelen in Zweden. De jongeren begrijpen de Zweedse gewoontes, spreken de taal goed en snappen de Zweedse humor en kunnen er ook om lachen. De jongeren geven aan dat ze behalve aan hun uiterlijk, niet als buitenlanders te herkennen zijn, vanwege hun goede integratie. In Sodertälje is het anders en is het moeilijker om goed geïntegreerd te zijn. In Sodertälje gaan de Suryoye naar scholen waar een op de vier leerlingen Suryoyo is, hier zijn leraren Suryoye en hier hebben Suryoye hun eigen winkels. De Zweedse taal is niet perse nodig in Sodertälje, waardoor de Suryoye hier ook niet perfect Zweeds spreken. De Suryoye in Sodertälje doen wel hun best om goed geïntegreerd te zijn. Ze studeren, indien mogelijk, aan universiteiten en ze proberen politiek erg betrokken en actief te zijn.

*Opvallend is dat de Suryoye in Nederland, België en Zweden zich in eerste opzicht goed kunnen identificeren met het land en de inwoners waarin ze wonen, ondanks dat ze bij veel kenmerken toch ook ideaaltypische Suryoye zijn.*

De identificatie met Nederland ervaren de Nederlandse Suryoye jongeren als erg groot. De Suryoye jongeren zijn allen in Nederland geboren of opgevoed. Hierdoor kennen zij al van jongs af aan de Nederlandse gewoontes en gebruiken en hebben zij veel van deze gewoontes en gebruiken overgenomen. Opvallend is dat alle Nederlandse Suryoye respondenten aangeven dat tijdens een voetbalwedstrijd van het Nederlands elftal ze “voor de volle 100 procent” Nederlands zijn, maar wanneer het gaat om veelal religieuze normen, zoals samenwonen, de Suryoye jongeren zich liever niet Nederlanders noemen. Wanneer de jongeren in het buitenland zijn tijdens een vakantie of familiebezoek beseffen ze hoe Nederlands ze zijn, ze missen de “Hollandse kaas” en ze houden van de “Hollandse nuchterheid”. De jongeren geven ook aan trots te zijn op “het kleine, mooie maar helaas vaak koude” Nederland, omdat Nederland sterk in haar schoenen staat, wanneer het gaat om politiek of wettelijke regels, maar ook als het gaat om haar geschiedenis, cultuur en saamhorigheid. Die trotsheid komt vaak naar boven, wanneer de jongeren zich in het buitenland bevinden en daar zien dat het ook anders kan. Ook de Belgische Suryoye jongeren kunnen zich sterk identificeren met België en haar inwoners. “Ik reis vaak naar Frankrijk en wanneer ik dan terug kom naar België ben ik altijd zo vrolijk. In Frankrijk zijn de mensen namelijk zo onbeleefd, arrogant, gefrustreerd en stressvol en in België is dit het tegenovergestelde. Bij Belgen voel ik me thuis, ze zijn net als de Suryoye beleefd, kennen waarden en hebben principes. Bovendien zijn ze begripvol en betrouwbaar.” De jongeren beseffen dat België de plek is waar hun toekomst ligt. Ze hebben zichzelf bepaalde gewoontes aangeleerd, die alleen in België kunnen. Ze gaan altijd naar dezelfde supermarkten, bars en bioscopen en ze hebben vriendschappen

gesloten, die ze niet willen verbreken. De Belgische jongeren zien het niet voor mogelijk “hun” België ooit te moeten verlaten.

De Zweedse Suryoye jongeren zien zichzelf nooit ergens anders wonen dan in Zweden en ze kunnen zich goed identificeren met Zweden. De jongeren voelen zich voor de helft Zweeds. *“Ik hou van de Zweedse taal, ik ken de regels, ik ken de wetten en ik weet alles hier. Zweden is gewoon mijn huis.”* Het Zweeds is een deel van wat de jongeren zijn en hoe ze zich gedragen. Ook de Zweedse jongeren noemen het voorbeeld van wanneer ze verblijven in het buitenland. In het buitenland zijn ze trots dat ze Zweeds zijn. Ook bij familie in het buitenland zien de jongeren verschil tussen de Suryoye. Zo geven ze aan dat ze bijvoorbeeld niet snel met een andere Suryoyo uit het buitenland zouden kunnen trouwen, omdat deze Suryoyo gewoontes heeft overgenomen van het land waar hij of zij in verblijft en hier kunnen de Zweedse Suryoye jongeren zich niet mee identificeren, omdat zij Zweedse gewoontes hebben overgenomen. De Suryoye jongeren geven ook aan dat ze zich niet altijd in alle Zweedse eigenschappen kunnen vinden. *“Zo zijn Zweden bijvoorbeeld erg gereserveerde, rustige mensen. In bepaalde aspecten is dit erg goed, maar hierdoor gaan ze ook conflicten uit de weg. Het voordeel hieraan is dat er niet veel drama is, maar meestal durven de Zweden hierdoor niet eerlijk te zijn en dan met name in de politiek en dat is niet goed. Dan mogen de Zweden wel meer de Suryoye temperament hebben.”*

*Nederlandse en Zweedse Suryoye kunnen zich functioneel, zoals Broeders et al. (2008) beschrijft, minder goed identificeren aan hun thuisland, dan de Belgische Suryoye.*

De functionele identificatie, zoals Broeders et al. (2008) die beschrijven, is deels sterk aanwezig onder de Nederlandse Suryoye jongeren. Op bijna alle momenten in het dagelijks leven, voornamelijk buitenshuis, voelen de Suryoye zich Nederlands en krijgen zij het idee dat anderen hen ook als Nederlands zien. De momenten dat de Suryoye jongeren zich niet Nederlands voelen is vaak tijdens speciale, religieuze dagen, zoals Kerst en Pasen. Deze dagen worden veelal op een traditionele manier gevierd. Wanneer de Suryoye boodschappen doen of aan het werk zijn, onderscheiden ze zich niet van de rest van de mensen en van de niet Suryoye. Ook zal niet snel de link worden gelegd naar het feit dat ze Suryoye zijn, indien er in het openbaar onaardig tegen ze wordt gedaan. Wel zijn ze, deels onbewust, altijd op zoek naar iemand die ook Suryoyo is, omdat het vertrouwt voelt met een andere Suryoyo. In een grote massa met voornamelijk Nederlanders, bijvoorbeeld tijdens een festival, vinden de Suryoye jongeren het moeilijker zich te identificeren met hun natiegenoten. *“Ik heb een hele andere achtergrond en ik zal nooit 100 procent als een (gemiddelde) Nederlander denken.”* Ondanks dat de jongeren zich minder kunnen identificeren in een grote massa, voelen ze zich op die momenten nooit buitengesloten of anders behandeld. De Belgische Suryoye jongeren voelen zich tussen Belgen altijd Belgisch en tussen Suryoye voelen ze zich de Belgische Suryoye. *“Misschien komt het wel dat België een erg multicultureel land is, waardoor ik mij echt een Belg voel. Ik word namelijk gerespecteerd met alle waarden die ik heb.”* In grote massa's voelen de Belgische Suryoye zich ook als echte Belgen, omdat ze veelal dezelfde leefstijl hanteren. De Belgische Suryoye zullen alleen nooit vergeten dat ze ook Suryoye zijn, omdat ze een taal spreken die niemand anders kan begrijpen. Wanneer de Belgische Suryoye onder andere Suryoye zijn domineert de Suryoye cultuur en traditie boven de Belgische cultuur en tradities, waardoor het gevoel van Suryoye zijn weer naar boven komt. Belgische Suryoyo jongeren kunnen zich net als de Nederlandse Suryoye jongeren functioneel identificeren zoals ze volgens Broeders et al. (2008) zouden moeten doen.

De Zweedse Suryoye willen zichzelf liever niet Zweeds noemen. *“Ik ben dan wel in Zweden geboren en ik pas me dan ook wel aan. Ook spreek ik vloeiend Zweeds, maar vanaf het begin hebben mijn ouders en grootouders ons geleerd dat wij Suryoye zijn (uit Turkije).”* Toch zijn er momenten dat de Zweedse Suryoye jongeren zich wel Zweeds voelen. *“Als Zweden bijvoorbeeld voetbalt en ze winnen dan ben ik trots of als ik naar een ander land ga, dan ben ik trots om te zeggen dat ik Zweeds ben. In de politiek ben ik trots op Zweden. Ik denk niet dat ik Zweeds ben, misschien ben ik het wel, maar weet ik het niet.”* De jongeren vinden het lastig zichzelf functioneel te identificeren volgens de literatuur van Broeders et al. (2008). Enerzijds voelen ze zich thuis in Zweden, onderscheiden ze zich niet in het openbaar, gaan ze naar Zweedse scholen, gedragen ze zich Zweeds en praten ze Zweeds, anderzijds beseffen en vergeten ze niet dat ze altijd ook nog Suryoye zijn. In grote massa's zitten de Suryoye niet contant met de gedachte in hun hoofd dat ze Suryoye zijn en zien ze zichzelf gewoon als mens, maar op bijvoorbeeld grote feesten tussen allemaal Zweden kunnen de Suryoye zich niet identificeren. *“Zweden drinken dan drank voor de drank, wij doen dat voor bij het eten of voor de gezelligheid. Ons feesten is ook niet om iemand aan de haak te slaan, maar puur voor de gezelligheid.”* Opvallend is dat de Zweden zich ondanks de goede integratie van de Zweden niet functioneel kunnen identificeren wanneer het gaat om de specifieke taak of functie die zij op dat moment vervullen.

*Een kenmerk van de functionele identificatie (Broeders et al., 2008) is contacten leggen en onderhouden met niet-Suryoye. De Nederlandse en Zweedse Suryoye onderhouden hun contacten met niet-Suryoye niet in tegenstelling tot de Belgische Suryoye die niet-Suryoye als goede vrienden hebben.*

De Nederlandse Suryoye jongeren hebben erg veel contacten met niet-Suryoye. Deze contacten worden vaak vanaf jongs af aan al gelegd op school en op latere leeftijd tijdens het werk. De jongeren hebben wel Nederlandse vrienden, maar deze zijn beperkt. Ze kiezen hun vrienden erg selectief. Het is voor de Suryoye jongeren namelijk erg belangrijk dat de niet-Suryoye vrienden het Syrisch Orthodoxe geloof respecteren. De Suryoye jongeren geven ook aan dat de vriendschappen met niet-Suryoye wel zeker emotionele waarde kennen, maar tot een bepaalde grens. *“Ik zal niet snel wakker liggen van een verbroken vriendschap met een niet-Suryoyo, omdat mijn vriendschap met een Nederlander nooit zo diep gaat als met mijn Suryoye vrienden.”* Er wordt veel meer waarde gehecht aan Suryoye vriendschappen, dan aan een niet-Suryoyo vriendschap, omdat de Suryoye jongeren ervaren dat een Suryoyo hen veel beter begrijpt dan een niet-Suryoyo. *“Een niet-Suryoyo is vaak te nuchter en minder gevoelig dan een Suryoyo.”*

De Belgische jongeren hebben altijd contacten met niet-Suryoye. Op jonge leeftijd maken ze al Belgische vriendjes en vriendinnetjes in de buurt en op school. Vervolgens behouden ze deze vrienden en maken ze nieuwe vrienden op bijvoorbeeld de universiteit en op het werk. Ook op andere openbare plekken, zoals tijdens sportactiviteiten en winkelen worden er vrienden gemaakt en contacten gelegd. Deze contacten met niet-Suryoye kennen grote betekenis voor de jongeren. In deze vriendschappen hebben de Suryoye dezelfde waarden, normen en principes met de niet-Suryoye. De vriendschappen tussen de Belgische Suryoye jongeren en de niet-Suryoye kennen ook emotionele waarde. Deze emotionele waarde gaat erg diep, dat het verbreken van deze vriendschappen hartverscheurende gevolgen heeft. Bij de Belgische Suryoye jongeren is de functionele identificatie dus sterk aanwezig wanneer het gaat om

de contacten met niet-Suryoye. Dit in tegenstelling tot de Nederlandse Suryoye die vrijwel geen emotionele waardes kennen in hun vriendschap met Nederlanders.

De Zweedse Suryoye jongeren hebben ook veel contacten met niet-Suryoye. Op school, werk en tijdens het uitgaan ontmoeten ze deze contacten en maken ze vrienden. De vriendschappen die de Suryoye hebben met niet-Suryoye zijn wel erg beperkt in tegenstelling tot de Suryoye vrienden die de jongeren hebben. De Zweedse vrienden die de Suryoye jongeren hebben kennen ook zeker een emotionele waarde. *“De vrienden die ik heb, heb ik allemaal zelf uitgekozen en zij weten wie ik ben en hoe ik ben en andersom is dit ook zo en dit respecteren we van elkaar en vinden we leuk van elkaar, daarom zijn we vrienden. Dan maakt het voor mij niet uit of mijn vrienden Suryoye of Zweeds zijn, zolang het respect er maar is. Alleen is het wel zo dat je dat respect eerder krijgt van een Suryoyo, dan een niet-Suryoyo, omdat wij elkaar beter begrijpen, dus heb ik meer Suryoye vrienden, dan Zweedse vrienden.”* Bij contacten die Zweedse Suryoye jongeren hebben met niet-Suryoye zien we dat de functionele identificatie van Broeders et al. (2008) wel aanwezig is, maar in zeer beperkte mate. De Zweedse Suryoye selecteren hun vrienden voornamelijk op het feit ze wel of niet-Suryoyo zijn, waardoor ze net als de Nederlandse Suryoye zich functioneel minder goed kunnen identificeren dan de Belgische Suryoye jongeren.

*Konden de Nederlandse en Zweedse Suryoye zich niet volledig functioneel identificeren aan Nederland en Zweden en de Belgische Suryoye zich juist wel bij aan België, zo is het bij de normatieve identificatie juist andersom.*

De normatieve identificatie van Broeders et al. (2008) is sterk aanwezig bij de Suryoye jongeren. Allen geven ze aan eigen normen en opvattingen te volgen in het publieke en politieke domein. Echter actief binnen een organisatie of een politieke partij zijn ze niet allemaal. Eén van de respondenten is actief bestuurslid binnen een vereniging waar zij probeert op te komen voor de rechten van de Suryoye in Nederland. Indien zij een bepaalde opvatting hebben over bepaalde zaken, dan laten zij dat weten, bijvoorbeeld door middel van de krant. Wel wonen de Suryoye jongeren veel activiteiten bij van de Suryoye organisaties, waar ze allen hun mening laten horen. Een andere respondent geeft aan veel gebruik te maken van social media om zijn denkwijze te uiten. *“Ik ben niet bang voor wie het leest en wat ze ervan vinden. Ik durf mijn mening te uiten en daar maak ik ook graag gebruik van. Ik leef tenslotte gelukkig in een democratisch land.”* De normatieve identificatie van Broeders et al. (2008) is bij Suryoye in België zeer beperkt. De Belgische Suryoye jongeren houden zich weinig bezig met de mogelijkheden die er zijn om de eigen normen en opvattingen te kunnen volgen en in te brengen in het publieke en politieke domein. Ze zijn weinig tot niet actief binnen eigen verenigingen en ook politiek zijn ze niet tot bijna niet actief. De Suryoye in België willen wel normatief actiever zijn, maar zij zien dit als erg moeilijk. Ze denken als volk zonder land maar weinig te kunnen bereiken, waardoor ze het ook niet proberen. Indien er demonstraties plaatsvinden in België rondom de Suryoye doen zij wel mee, maar zelf trekken ze niet graag de touwtjes.

Net als bij de functionele identificatie vertonen de Zweedse Suryoye jongeren ook bij de normatieve identificatie veel overeenkomsten met de Nederlandse Suryoye jongeren. De Zweedse Suryoye jongeren zijn erg actief in het volgen van de eigen normen en opvattingen. Ze zijn actief lid van Suryoye

organisaties en hude en organiseren daar lezingen, Suryoye feesten, reisjes, sporttoernooien en veel meer activiteiten voor. Bij demonstraties over bijvoorbeeld de moorden van de christenen in Irak zijn de jongeren allemaal aanwezig. De Zweedse jongeren hechten veel waarde aan hun eigen waarden en normen en komen graag op voor mensenrechten. Ook zijn er veel jongeren politiek actief of komen ze in de media op voor hun belangen. De Nederlandse en Zweedse Suryoye jongeren kunnen zich normatief identificeren zoals het zou moeten zijn volgens Broeders et al. (2008) in tegenstelling tot de Belgische Suryoye jongeren die meer moeite hebben zich te normatief te identificeren aan het land waar ze wonen.

*De Nederlandse en Zweedse Suryoye kunnen zich emotioneel goed identificeren aan Nederland en Zweden, ze voelen zich allen sterk verbonden aan hun thuisland, een deel van de Belgische Suryoye kent dit gevoel ook, het andere deel kent geen enkele verbondenheid met België.*

De Nederlandse Suryoye jongeren voelen zich sterk verbonden met het land waarin ze wonen, maar ook de streek waarin ze wonen (Twente). Ze houden zich aan de regels en wetten van Nederland. Een aantal van de jongeren doet vrijwilligerswerk. En allemaal hangen ze de vlag uit met Koninginnedag en zijn ze trouwe supporters van het Nederlandse voetbalelftal. In het openbaar spreken de jongeren de Nederlandse taal en zijn ze vriendelijk naar andere Nederlanders toe. Nederland is hun thuis en toekomst en dat mag geuit worden. In het buitenland vertellen ze met trots dat ze Nederlands zijn en als ze terug in Nederland, tussen de Nederlanders zijn voelen ze zich allemaal weer thuis. Ook wordt er door alle Suryoye jongeren af toe naast Suryoye- en Engelse muziek ook “Hollandse” muziek gedraaid. De emotionele identificatie is sterk aanwezig bij de Nederlandse Suryoye jongeren als het gaat om de verbondenheid met Nederland. Zoals Broeders et al. (2008) beschrijft, kennen de Nederlandse Suryoye jongeren een “sense of belonging” en is het gevoel van verbondenheid met Nederlanders en Nederland erg groot. De Belgische Suryoye jongeren reageren erg opmerkelijk en divers op de vraag in welke mate ze zich verbonden voelen met België. Een aantal van de jongeren reageert met opmerkingen als; “Ik leef alleen maar in België, dus haar problemen interesseren me niet.” of; “Ik ben alleen verbonden aan België met mijn identiteitskaart.” Terwijl een aantal andere jongeren tegengesteld reageren. Deze jongeren voelen zich erg verbonden met België. Deze jongeren geven aan te zijn opgegroeid in België, de regels, cultuur, waarden en politiek van het land te kennen en zich hiermee verbonden te voelen. In de loop van de jaren zijn ze van België gaan houden. Ze zijn blij wanneer ze weer thuis komen in hun veilige omgeving, wanneer zij in het buitenland geweest zijn. Het gevoel van saamhorigheid, zoals Broeders et al. (2008) beschrijft, met de Belgen en België is enerzijds bij een aantal Suryoye jongeren wel aanwezig en anderzijds bij andere Suryoye jongeren niet aanwezig.

De Zweedse Suryoye jongeren laten niet nadrukkelijk tot uiting komen dat ze verbonden zijn met Zweden. Allen voelen ze zich verbonden aan Zweden omdat ze er zijn opgegroeid en omdat ze Zweedse waarden en normen hebben, maar deze verbondenheid wordt vrijwel niet geuit. De Zweedse manier van denken en leven bevalt de Suryoye goed en Zweden is dan ook een erg goed land naar hun mening. De Suryoye zijn blij met het rechtssysteem in Zweden, waarin gelijkheid hoog in het vaandel staat. De Suryoye voelen zich hierbij thuis en zijn blij als je als mens jezelf niet kunt helpen in Zweden, dat je dan geholpen wordt door een andere. Ook zijn de jongeren blij dat ze zich in het buitenland Zweed kunnen noemen. Toch wordt deze verbondenheid bijna niet geuit. Alleen bij het spelen van het Zweeds elftal,

laten de Suryoye jongeren zien dat ze zich verbonden voelen met Zweden. De verbondenheid met Zweden en de “sense of belonging” is wel aanwezig bij de Zweden, maar dit uiten de Zweedse Suryoye jongeren niet, dit kan komen door de “Zweedse nuchterheid” die de Suryoye in Zweden hebben overgenomen.

*De toekomst van de Suryoye ligt verspreidt over de Diaspora, echter een aantal Belgen zien liever een toekomst ergens anders, ze voelen zich niet verbonden aan België en kunnen zich niet goed emotioneel identificeren.*

Zoals al eerder genoemd is Nederland de toekomst voor de Suryoye jongeren. Geen van allen acht een toekomst voor de Christelijke Suryoye (terug) in Turkije mogelijk zolang het een islamitisch en nationalistisch land is. Bovendien zien de Suryoye jongeren Turkije niet als hun land en voelen ze er als land ook geen verbintenis mee. Redenen waarom toch wel eens overwogen wordt terug te keren naar Turkije is vanwege de geschiedenis die zich daar afgespeeld heeft en de eeuwenoude Syrisch orthodoxe kerken en kloosters die zich er nog steeds bevinden. *“Toch kan ik als Suryoyo uit Europa die zoveel vrijheid kent niet wonen in een Islamitisch land als Turkije”*. De jongeren zien hun toekomst alleen in Nederland. Ze verwachten in Nederland hun studie af te ronden, een goede baan te vinden en hun leven, met een andere Suryoyo, in Nederland verder door te brengen. Ze zien zichzelf oud worden in Nederland, met kinderen en kleinkinderen. Ook willen ze nooit meer weg uit Nederland. De emotionele identificatie met Nederland is dus erg groot bij de Nederlandse Suryoye jongeren. De Nederlandse Suryoye jongeren voldoen aan alle kenmerken van de emotionele identificatie zoals Broeders et al. (2008) deze beschrijft. *“Ik houd van Nederland en ik ben net zo trots op haar geschiedenis als de Syrische orthodoxe geschiedenis. Soms ben ik zo trots dat ik Nederlander ben, dat ik vergeet dat ik Suryoye ben.”*

Ook de Belgische Suryoye jongeren zien geen toekomst terug in Turkije. Ze houden van hun vertrouwde leven in België en willen deze niet inruilen voor een leven in onzekerheid in Turkije. De Suryoye uit België zouden eventueel wel terug naar een land willen waar ze als Suryoye vrij en samen konden leven. Met een eigen natie en al haar eigenschappen zouden de jongeren België eventueel willen inruilen. Deze natie zou zich waar dan ook op de wereld mogen bevinden. De Belgische Suryoye jongeren vinden wel dat de Suryoye dan een aantal van hun kenmerken moeten veranderen. Ze vinden dat de Suryoye minder egoïstisch en jaloers moeten zijn, anders kan een eigen natie geen stand houden. De huidige jongere generatie zou dit kunnen genereren. De verdeeldheid in emotionele identificatie is ook weer opvallend wanneer de Belgische Suryoye jongeren het hebben over hun toekomst. De jongeren verlangen niet terug naar waar ze vandaan komen, maar vinden het niet erg wanneer ze in plaats van België in een ander land zouden wonen. Dit betekent dat de verbondenheid met België erg minimaal is in tegenstelling tot hoe de verbondenheid zou moeten zijn als de Belgische Suryoye jongeren zich emotioneel konden identificeren.

De Zweedse Suryoye jongeren zien ook geen toekomst in Turkije. De jongeren vinden hun geschiedenis belangrijk en zouden daarom nooit meer terug kunnen keren naar hun moederstreken. *“Er is een reden dat de Suryoye verspreidt zijn over de hele wereld en om deze reden zouden de Suryoye ook nooit terug kunnen keren.”* De jongeren kunnen zich geen andere plek voorstellen dan in Zweden waar hun toekomst ligt. Zweden is hun huis. De Zweedse jongeren hebben wel allen de droom dat de Suryoye op

een dag een eigen land hebben, maar dat is geen land als Turkije, een land waar moslims leven, want de jongeren geloven dat zij daar nooit rechten zullen kennen. De jongeren zien graag een eigen natie, met een eigen territorium, een eigen grondwet en de eigen Suryoye inwoners. *“Dit is maar een droom, die nooit werkelijkheid zal worden, dus leggen wij allen de focus op onze toekomst in Zweden, waar wij ons thuis voelen.”* De Zweedse Suryoye jongeren zien ook graag een eigen natie net als de Belgische Suryoye jongeren, maar de Zweedse Suryoye jongeren weten dat de realiteit anders is. Ze zijn gelukkig met het land waar ze in verblijven en voelen zich emotioneel sterk verbonden met Zweden.

## 4.2 Conclusie

In de loop van de jaren hebben de Suryoye diverse veranderingen ondergaan. Van een saamhorige gemeenschap in het Zuidoosten van Turkije hebben zij zich moeten verplaatsen en vestigen in Westerse welvarende landen. De Suryoye hebben hun oude, vaak boerenbestaan, achter zich gelaten en in deze veelal West- Europese landen hebben zij zich moeten aanpassen, waardoor ze vervolgens gebruiken en gewoontes hebben overgenomen van de landen waar ze zich gevestigd hebben. Een echte Suryoye zou moeten voldoen aan het ideaaltipe van de Suryoye. De nieuwe generatie Suryoye die opgegroeid zijn in de Westerse samenleving hebben een aantal van hun kenmerken uit hun ideaaltipe verwaarloosd en/of zijn ze vergeten. De mate in hoeverre ze hun ideaaltipe zijn vergeten of hebben verwaarloosd, heeft deels te maken met het land waar de Suryoye zich hebben gevestigd. De nationalisering van de Suryoye in de diverse West-Europese landen bepaalt grotendeels of de Suryoye nog wel of niet voldoen aan haar ideaaltipe.

### 4.2.1 Conclusie op de eerste deelvraag

*In welke mate worden Suryoye-nationaliteiten genationaliseerd in nationale omgevingen en op welke manier ontwikkelen Suryoye-identiteiten zich vervolgens in de verschillende nationale omgevingen?*

**De mate van nationalisering van de Suryoye-nationaliteiten is per kenmerk van haar ideaaltipe en per land anders. De Zweedse en Nederlandse Suryoye vertonen de meeste overeenkomsten en zijn ook de meest ideaaltipische Suryoye in vergelijking met de Belgische Suryoye.**

De Nederlandse Suryoye hebben niet veel van zichzelf opgegeven in Nederland. De Nederlandse Suryoye hebben zich goed aangepast aan het land waarin ze wonen, maar toch zijn ze historisch erg bewust en zijn ze hun geschiedenis vol lijden en onderdrukkingen niet vergeten. Vanwege hun geschiedenis, die religieus gebonden is, blijven ze zich vastklampen aan hun religieuze identiteit, de Syrisch Orthodoxe religie. Bovendien houden de Nederlandse Suryoye zich vast aan hun eeuwenoude taal. De Aramese taal is net als de religie van de Suryoye een kenmerk die de Suryoye waar ook ter wereld met elkaar blijft verbinden. De Nederlandse Suryoye zijn dan ook van mening dat de taal nooit verloren mag gaan en de trend is dat de Nederlandse Suryoye zich steeds meer inzetten voor de Aramese taal. De Nederlandse taal heeft wel de overhand genomen bij de Suryoye uit Nederland. De Suryoye beheersen de Nederlandse taal beter dan het Aramees, omdat ze in de Nederlandse samenleving niet anders kunnen dan het Nederlands vloeiend te beheersen. De Suryoye in Nederland proberen nog altijd met elkaar verbonden te blijven en willen niet opgaan in de samenleving. Ze zoeken veel familie en Suryoye kennissen op, maken voornamelijk vrienden met Suryoye en ze zijn erg actief



binnen eigen verenigingen. De Suryoye in Nederland zijn erg succesvol geweest in het adopteren van hun identiteit in de 'nieuwe' natie Nederland.

Ook de Zweedse Suryoye zijn succesvol in het adopteren van hun identiteit in hun nieuwe natie Zweden. De Zweedse Suryoye kennen hun geschiedenis en zullen hun geschiedenis, deels met trots, doorvertellen aan de generaties die na hen komen. De Zweedse Suryoye zijn trots dat ze als volk nog bestaan ondanks de vele tegenslagen. Ook zijn ze trots dat ze de Syrisch Orthodoxe religie belijden. Opvallend is dat de Zweedse Suryoye wel afstand nemen van de kerk, omdat ze een verdeeldheid zien binnen de kerk, die hun dwarszit. Echter gaan de Zweedse Suryoye wel naar madresse, waar ze naast de Aramese taal ook leren over hun geloof en tradities. De Zweden zien net als de Nederlanders het Aramees als bindmiddel tussen de Suryoye. De Zweedse Suryoye zetten zich dan ook volledig in om het Suryoyo volledig te beheersen. Over het algemeen spreken de Zweden beter Zweeds dan Suryoyo, maar in plaatsen als Sodertälje waar een op de vier inwoners Suryoyo is neemt het Suryoyo de overhand. In Sodertälje is het Zweeds namelijk niet altijd nodig, omdat hele omgevingen Suryoye zijn. Zelfs in winkels kan er betaald worden in de Aramese taal. De diasporische verbondenheid is ook erg groot bij de Zweden. De Zweedse Suryoye hebben in hun privéleven vrijwel alleen contacten met andere Suryoye en bovendien zijn de Zweedse Suryoye erg solidair naar elkaar. Echter hebben de Zweedse Suryoye op het werk en school ook contacten met Zweden en maken zij op zulke momenten geen onderscheid tussen een Zweed en een Zweedse Suryoyo.

De Belgische Suryoye zijn minder succesvol in het adopteren van hun identiteit in de nieuwe natie België. De Belgische Suryoye zijn zelfs deels aan het assimileren. Ondanks dat de Belgische Suryoye zichzelf nog steeds Suryoye noemen, blijkt in de praktijk dat ze niet altijd voldoen aan de kenmerken van het ideaaltypen van de Suryoye. De Belgische Suryoye kennen hun geschiedenis, maar ze doen er weinig aan om de geschiedenis niet te doen laten vergeten, omdat ze mee willen gaan met de Europese leefwijze, mentaliteit en tradities, waardoor de eigen vergeten en weggedrukt worden. Ook het belijden van de Syrisch Orthodoxe religie komt niet overeen met de ideaaltypische Suryoyo. De Belgische Suryoye nemen steeds meer afstand van de kerk en haar hiërarchie in tegenstelling tot wat de ideaaltypische Suryoyo zou moeten doen. De Belgische Suryoye vinden dat er hervormingen binnen de kerk plaats moeten vinden en pas dan zullen ze terug keren naar de kerk. Deze hervormingen zouden veel kenmerken wegnemen van de Syrisch Orthodoxe religie en haar tradities, waardoor zij niet meer zou voldoen aan het ideaaltypische kenmerk van de Suryoye, de religieuze identiteit met de Syrisch Orthodoxe religie. Ook het spreken en onderhouden van de Aramese taal, wordt grotendeels in het vergeten gedrukt. De Belgische Suryoyo, welke voornamelijk in het Franssprekende deel van België wonen, spreken allen vloeiend Frans en minder goed Suryoyo. De Belgische Suryoye zijn ook van mening dat de Aramese taal een deel van hun identiteit is en deze niet verloren mag gaan, maar op een enkeling na, doen ze er niets aan om de Aramese taal te behouden. Ook de diasporadische verbondenheid en de solidariteit tussen de Suryoye in België is vrijwel verdwenen. Naast familiäre contacten, kennen de Suryoye bijna geen andere contacten met Suryoye en hebben ze voornamelijk Belgische vrienden. De Belgische Suryoye hebben wel allemaal het besef dat ze afstand nemen van het Suryoyo zijn, ze vinden dat de Suryoye niet mogen assimileren tussen de Belgen, maar concrete plannen en acties zijn er nog niet om de Suryoye te doen blijven bestaan.

#### 4.2.2 Conclusie op de tweede deelvraag

*Hoe worden overeenkomsten en verschillen in verschillende Suryoye identiteiten ontwikkeld in verschillende nationale contexten en hoe kunnen deze overeenkomsten en verschillen vervolgens worden geduid?*

**De overeenkomsten en verschillen in verschillende Suryoye identiteiten in verschillende nationaliteiten kunnen worden geduid door de mate van nationalisering. Nationalisering wordt bepaald door de mate van integratie en identificatie aan de natie. Er zijn verschillen en overeenkomsten in de mate van integratie en identificatie tussen de Nederlandse, Belgische en Zweedse Suryoye. De Nederlandse en Zweedse Suryoye zijn het meest genationaliseerd en vertonen de meeste overeenkomsten in vergelijking met de Belgische Suryoye.**

De Nederlandse, Belgische en Zweedse Suryoye zijn erg goed geïntegreerd. Ze beseffen dat in Europa hun toekomst ligt en doen daarom mee met de Westerse maatschappij. De Suryoye leven in twee werelden, die buitenshuis met haar westerse waarden en normen en die binnenshuis met de Suryoye waarden en normen. De Nederlandse Suryoye jongeren kunnen zich sterk identificeren met Nederland. De Nederlandse Suryoye zijn blij met, en trots op, Nederland. Door de Nederlandse grondwetten, politiek, geschiedenis en cultuur hebben de Suryoye zich makkelijk kunnen aanpassen. Bovendien voelen de Nederlandse Suryoye zich gerespecteerd en geaccepteerd door de Nederlanders, waardoor ze meer zichzelf kunnen blijven. De Belgische Suryoye voelen zich ook thuis in België. Ze zijn volledig geïntegreerd en doen mee met de westerse maatschappij. Ook de Belgische Suryoye vinden dat ze worden geaccepteerd en zien zichzelf niet anders dan Belgen, waardoor zij zich zo goed hebben kunnen integreren. De Zweedse Suryoye zijn blij en tevreden met het land waarin ze wonen. Ze zijn goed geïntegreerd, hebben goede banen en kunnen zich geen leven buiten Zweden voorstellen.

Toch zijn er verschillen tussen de drie Westerse landen in de verschillende vormen van identificatie. In Nederland is de functionele identificatie enerzijds sterk aanwezig en anderzijds niet. De Nederlandse Suryoye definiëren zichzelf en worden door anderen gezien in de specifieke taak of functie die ze vervullen, maar in het leggen van contacten met niet-Suryoye zijn ze erg beperkt. De Nederlandse Suryoye hebben in het dagelijks leven continue contact met Nederlanders, maar in hun privéleven waar zij zelf hun vrienden kunnen kiezen, wordt er gekozen voor Suryoye vrienden. De Belgische Suryoye kunnen zich wel volledig functioneel identificeren met België. Ze worden gezien en zien zichzelf in de specifieke functie of taak die ze vervullen, maar daarnaast hebben zij ook continue contact met niet-Suryoye, ook in hun privéleven. Deze contacten kennen veelal ook emotionele waarden. De Zweden kunnen zich minder goed functioneel identificeren aan Zweden. Ondanks de goede integratie van de Suryoye in Zweden kunnen zij zichzelf moeilijk identificeren in de specifieke taak of functie die ze vervullen. Echter voelen zij zich niet buitengesloten of anders behandeld door Zweden. Ook in het leggen en onderhouden van contacten is de functionele identificatie bij de Zweedse Suryoye, net als bij de Nederlandse Suryoye gering. De Zweedse Suryoye selecteren liever Suryoye als vrienden, dan Zweden, omdat ze zich niet volledig kunnen identificeren aan de Zweden.

Bij de normatieve identificatie zien we ook verschillen tussen de Nederlandse, Zweedse en Belgische Suryoye. Konden de Nederlandse en Zweedse Suryoye zich niet volledig functioneel identificeren aan

Nederland en Zweden en de Belgische Suryoye zich juist wel aan België, zo is het bij de normatieve identificatie juist andersom. De Nederlandse en Zweedse Suryoye maken gebruik van de mogelijkheden die er zijn om de eigen normen en opvattingen te kunnen volgen en in te brengen in het publieke en politieke domein. De Zweedse en Nederlandse Suryoye zijn zeer actief binnen eigen verenigingen en organisaties en ze zijn niet bang om hun mening te laten horen. Ze kunnen zich heel goed vinden in de regels en wetten van Nederland en maken daar ook gebruik van. Ze zijn van mening dat ze gehoord en gerespecteerd worden door hun regering en natiegenoten. De Belgische Suryoye maken weinig gebruik van de mogelijkheden die er zijn om eigen normen en opvattingen te volgen in het publieke en politieke domein. De Belgische Suryoye zijn van mening dat ze als klein volk maar weinig tot niets kunnen bereiken, waardoor ze het vaak niet eens proberen.

Ook bij de emotionele identificatie zijn er verschillen tussen de Nederlandse, Belgische en Zweedse Suryoye. De Nederlandse en Zweedse Suryoye hebben weer meer overeenkomsten met elkaar dan met de Belgische Suryoye. De Nederlandse Suryoye voelen zich erg verbonden met Nederland en kennen een grote "sense of belonging". De Nederlandse Suryoye zien hun toekomst in Nederland liggen en leven ernaar om een mooie toekomst op te bouwen voor henzelf en de generaties die na hen komen. De Zweedse Suryoye jongeren kennen ook een sense of belonging, maar dit gevoel van verbondenheid met Zweden wordt in tegenstelling tot bij de Nederlanders bijna niet geuit. Dit komt door de nuchterheid die echte Zweden kennen en die Zweedse Suryoye hebben overgenomen. De Zweedse Suryoye zien ook hun toekomst in Zweden liggen en voelen zich emotioneel sterk verbonden aan Zweden. Bij de Belgische Suryoye is er een tweestrijd in de mate van verbondenheid aan België. Een deel van de Belgische Suryoye voelt zich sterk verbonden aan België en zien hun toekomst het liefst in België liggen, maar het andere deel van de Belgische Suryoye voelt geen enkele verbondenheid met het land België. Deze Belgische Suryoye zouden België makkelijk kunnen verlaten om een toekomst ergens anders op te bouwen, wel samen met andere Suryoye.

## 5. Conclusie

*In dit hoofdstuk zal er antwoord worden gegeven op de centrale onderzoeksvraag. Het antwoord op de onderzoeksvraag zal gegeven worden met de verzamelde data uit gehouden interviews met Suryoye uit Nederland, België en Zweden. Na het antwoord zal er een nadere discussie plaatsvinden tussen de nieuwe theorie met bestaande theorieën. Tot slot zal dit hoofdstuk eindigen met een advies aan beleidsmakers en bestuurders voor praktische implementatie van het gehouden onderzoek.*

De centrale onderzoeksvraag van deze bachelorscriptie luidde als volgt: *"Hoe werken de Belgische, Nederlandse en Zweedse nationale contexten in op de Suryoye identiteit, hoe nationaliseert die identiteit zich en hoe diversifieert die identiteit zich vervolgens?"*

De Belgische nationale context heeft een andere uitwerking op de Suryoye identiteit dan de Nederlandse en Zweedse nationale context. De Belgische nationale context zorgt ervoor dat de Belgische Suryoye een aantal van haar oorspronkelijke kenmerken doet vergeten en laat opgaan in de samenleving. De Nederlandse nationale context heeft vrijwel geen uitwerking op de Suryoye. De Suryoye in Nederland kunnen zichzelf blijven en toch meedoen aan de maatschappij. Nederlandse Suryoye zijn dan ook erg succesvol in het adopteren van hun identiteit in Nederland. Ook bij de Zweedse Suryoye heeft de nationale context vrijwel geen uitwerking op de Suryoye. De Suryoye in Zweden kunnen hun eigen kenmerken behouden en toch goed integreren in de Zweedse samenleving. Je zou verwachten dat indien een nationale context grote invloed heeft op de identiteit van de Suryoye, deze identiteit zich ook goed nationaliseert. De Suryoye in West-Europa bewijzen echter het tegendeel. In de landen waar de Suryoye zichzelf zijn gebleven en nog steeds voldoen aan de kenmerken van hun ideaaltype zijn de Suryoye over het algemeen beter genationaliseerd, dan in de landen waar de Suryoye aan het assimileren zijn. De Zweedse en Nederlandse Suryoye zijn in tegenstelling tot de Belgische Suryoye beter genationaliseerd en kunnen zich daarom beter normatief en emotioneel identificeren met het land waarin ze wonen. De functionele identificatie met het natieland is echter groter bij de Belgische Suryoye, dan bij de Nederlandse en Zweedse Suryoye. De reden hiervoor is dat de Suryoye uit Nederland en Zweden een kenmerk uit hun ideaaltype; de diasporadische verbondenheid, niet willen opgeven, hierdoor wordt er gekozen voor meer omgang met Suryoye, dan met niet-Suryoye. De Suryoyo identiteit diversifieert zich dus in tweeën. Enerzijds heb je de hedendaagse Suryoye in delen van West-Europa, waaronder Nederland en Zweden, die genationaliseerd zijn in het huidige thuisland en toch voldoen aan het ideaaltype van de Suryoye en anderzijds heb je het volk, uit andere delen van West-Europa, waaronder België, die geen Suryoye meer genoemd mogen worden, omdat zij niet meer voldoen aan alle kenmerken van het ideaaltype van de Suryoye, en toch niet goed genationaliseerd zijn in hun huidige thuisland.

Uit eerder onderzoek van Megelink en Willemsem (2010), bleek dat de tweede generatie Suryoye goed geïntegreerde burgers zijn. Het onderzoek van deze scriptie bevestigt nogmaals de goede integratie van de Suryoye in Nederland. Het onderzoek is gehouden onder Suryoye jongeren met een leeftijd tot maximaal 35 jaar. Uit het onderzoek is gebleken dat deze jongeren in Nederland en Zweden zich in de meeste opzichten goed kunnen identificeren en daarmee nationaliseren aan Nederland en Zweden. Ook Schukkink (2003) en Ter Haar (2005) lieten al zien dat de Suryoye erg succesvol zijn in het adopteren van

hun identiteit in nieuwe nationaliteiten en dat ze bekend staan als minderhedengroep die voorop loopt in het integratieproces. Het onderzoek van deze bachelorscriptie bevestigt deze veronderstellingen. Uit onderzoek van Ter Haar et al. (2009) bleek dat de Zweedse Suryoye, ondanks de grote verschillen met het emigratieland, zich relatief snel hebben weten te wortelen in de Zweedse samenleving. De verklaring hiervoor was het proces van interactie tussen de Suryoye als emigranten en de Zweedse overheid als ontvanger in het nieuwe vestigingsland. De Suryoye hebben zich vanaf hun komst in Zweden er al op gericht voorgoed in Zweden te blijven en daarnaast heeft de Zweedse overheid een beleid ontwikkeld dat gericht is op actieve participatie van immigranten in de Zweedse maatschappij. De mobiliteit en ontwikkeling van de Suryoye in de maatschappij wordt verklaard door het Zweedse migrantenbeleid, waar gelijkheid, partnerschap en keuzevrijheid als ankerpunten worden gehanteerd. In het onderzoek van deze scriptie zien we dat de Suryoye zichzelf zijn gebleven en voldoen aan de kenmerken van hun ideaaltype in de landen waar ze zich het beste konden nationaliseren. De Suryoye noemen de ankerpunten van het Zweedse migrantenbeleid als belangrijke factoren waarom ze zich konden nationaliseren in de gevestigde landen, maar waardoor ze ook hun eigen identiteit niet hoefden te verliezen. Bij de Belgische Suryoye zien we dat participatie in de maatschappij op sommige aspecten ontbreekt, zo maken ze geen gebruik van de mogelijkheden die er zijn om eigen normen en opvattingen te volgen in het politieke en publieke domein en ontbreekt het de Suryoye in België aan "sense of belonging". Oorzaak hiervan zou de Belgische migrantenbeleid kunnen zijn, maar dit zou verder onderzocht moeten worden.

Ook lieten Broeders et al. (2008) al zien dat als men zijn geschiedenis niet hoeft te vergeten, het makkelijker zal zijn om nieuwe emotionele bindingen aan te gaan en je te kunnen verenigen met het land waar je in komt te wonen als immigrant. Ook goede kansen op de arbeidsmarkt, goede mogelijkheden voor de toekomst van kinderen, duurzame vriendschappen, meedoen in de politiek en een eigen stempel drukken op maatschappelijke ontwikkelingen zijn volgens het artikel van Broeders et al. (2008) van groot belang voor de nationalisering van mensen. Ook moet je als emigrant leren omgaan met verschillen en profiteren van de verschillen om je thuis te kunnen voelen in een land. De conclusie op de centrale vraag bewijst deze constatering van Broeders et al. (2008). In Nederland en Zweden voldoen de Suryoye nog het meest aan hun ideaaltype en voelen ze zich vrij om te handelen zoals het ideaaltype van de Suryoye van hun vraagt en toch zijn de Suryoye in Nederland en Zweden beter genationaliseerd dan de Suryoye in België, welke aan het assimileren zijn. Hier wordt dus bevestigd dat als men zijn geschiedenis en kenmerken niet hoeft te vergeten, het makkelijk is om bindingen aan te gaan met het land waar je komt te wonen als immigrant.

Deze scriptie heeft als doel om een duidelijk beeld te verschaffen van de mate waarin de Suryoye hun eigen identiteit behouden in nationale contexten en de mate waarin Suryoye nationaliseren in nationale contexten. Dit onderzoek was een kwalitatief, vergelijkende casestudy. In de bestuurskunde, welke toepassingsgerichte wetenschap behelst, kan dit onderzoek naast het begrijpen en verklaren met behulp van theorieën, ook gebruikt worden voor het praktisch toepassen van de opgedane kennis. Met behulp van dit onderzoek wordt er een aanbeveling gedaan voor effectiever beleid aan bestuurskundigen die werken in het openbaar bestuur en dan met name aan beleidsmakers, beleidsuitvoerders en bestuurders.

Door het onderzoek uit deze scriptie zijn er nieuwe inzichten ontwikkeld over identiteit en nationalisering van identiteit. Met behulp van deze scriptie leren we dat identiteiten niet snel hun wortels verliezen in democratisch ontwikkelde landen. De Suryoye die al meer dan dertig jaar in de diaspora leven, hebben vrijwel geen kenmerken van hun identiteit verloren. Identiteiten kunnen dus meegenomen worden naar andere identiteiten. Opvallend is ook dat men twee identiteiten kan hebben. Ze lezen we in dit onderzoek bijvoorbeeld dat de Nederlandse Suryoye, nog steeds de Suryoye identiteit hebben, maar dat ze ook kenmerken van de Nederlandse identiteit hebben overgenomen en daardoor ook een Nederlandse identiteit hebben. De Nederlandse Suryoye die perse hun eigen Suryoye-identiteit willen behouden, staan ook open voor andere identiteiten en ervaren dat een identiteit, naast een andere identiteit kan “leven”. Echter constateren we ook dat een identiteit kan versmelten met een andere identiteit. Dit zien we bij de Belgische Suryoye. De Belgische Suryoye hebben nu een identiteit welke een combinatie is van de Belgische en die van de Suryoye. Ze hebben eigen kenmerken opgegeven en Belgische kenmerken overgenomen. Misschien zet de trend zich wel voort en zullen de Belgische Suryoye hun eigen identiteit in de komende jaren wel helemaal verliezen. We leren namelijk dat het nationaliseren van identiteiten het beste lukt, indien men vrij gelaten wordt de eigen identiteit te behouden. Een volk als de Suryoye die weten dat in Europa, Nederland en Zweden, hun toekomst ligt, zullen daarom ook meedoen met de samenleving en zich nationaliseren om een goede toekomst in het vooruitzicht te hebben voor hun en hun kinderen. Deze Suryoye weten namelijk dat ze hun eigen identiteit kunnen behouden en daarnaast ook kunnen nationaliseren.

De Rijksoverheid werkt op dit moment samen met gemeenten aan een gemeenschappelijk integratiebeleid. Het kabinet wil geen integratiebeleid meer voeren dat gericht is op specifieke doelgroepen. Er komen meer verplichtingen in het integratiebeleid en bovendien krijgen ook Suryoye zelf de verantwoordelijkheid voor hun integratie. Uit het gehouden onderzoek is gebleken dat Suryoye beter integreren en daarmee nationaliseren in landen waar zij de mogelijkheid hebben zichzelf te blijven en waar zij makkelijk mee kunnen doen aan de samenleving. Met behulp van de conclusie van dit onderzoek kan de volgende aanbeveling worden gedaan aan beleidsmakers en bestuurder. Het advies is om Suryoye, maar ook andere immigranten vrijheid te laten behouden om hun eigen identiteit voort te kunnen zetten in het land waar ze zich vestigen. Indien Suryoye hun eigen identiteit kunnen behouden, achten zij een toekomst voor ogen in het land waar ze terecht zijn gekomen, omdat ze wel zichzelf kunnen blijven, daarom streven ze naar een mooie toekomst waar zij hard voor zullen werken. Doordat de Suryoye de vrijheid heeft om de eigen identiteit te behouden, zal hij zich ook aanpassen aan, en interesseren voor, de identiteit van zijn nieuwe natiegenoten. De immigrant zal zich zoveel mogelijk gaan integreren en kunnen identificeren aan het land waar hij zich vestigt

## Literatuurlijst

- Babbie, E. (2007). *The Practise of Social Research*. Wadsworth, Belmont.
- Beuzekom, S. (2008). *Local community: an unrecognized factor: Een studie naar de invloed van de lokale omgeving op de identiteitsconstructie en gevoelens van "home" en "belonging" van de transnationale Suryoye gemeenschap*. Universiteit van Utrecht.
- Brock, S.P. en Taylor, D.G.K. (2001). *De Verborgen Parel: De Syrisch-Orthodoxe Kerk en haar oude Aramese erfgoed, deel 1*. Trans World Film Italia.
- Brock, S.P., Taylor, D.G.K., Witakowski, E.B. en Witakowski, W. (2001). *De Verborgen Parel: De ergenamen van het oude Aramese erfgoed, deel 2*. Trans World Film Italia.
- Brock, S.P. en Taylor, D.G.K. (2001). *De Verborgen Parel: Aan het begin van het derde millennium; De Syrisch-Orthodoxe getuigenis*. Trans World Film Italia.
- Broeders, D., Kremer, M. en Meurs, P. (2008). *Identificatie met Nederland*. Uit Migrantstudies, 2008, NR. 3
- Bruinessen, M. (2011). *Reflections on Midyat and Tur Abdin*. Utrecht University
- Debie, M. (2009). *Syriac Historiography and Identity Formation*. Brill Academic Publishers.
- Florusse, L.B. en Wouters, M.J.F. (2000). *Beperkt generaliseren vanuit de casestudy*. Verkregen op 27-08-2012, via: <http://alexandria.tue.nl/repository/freearticles/361669.pdf>
- Gellner, E. (2007). *Nations and Nationalism: New Perspectives of the Past*. Blackwell Oxford.
- Ter Haar, R.B. (2005). *Islam and Christian. Muslim Relations from religious association to ethnic community: a research project on identity formation among the Syrian Orthodox under muslim rule*. Routledge Londen.
- Ter Haar, R.B., Atto, N., Van Ginkel, J.J., Immerzeel, M. en Snelders, B. (2009). *The Formation of a Communal Identity among West Syrian Christians: Results and Conclusions of the Leiden Project*. Brill Academic Publishers.
- Ter Haar Romeny et al. (2009). *Samenvatting*. Verkregen op 01-04-2012, via: <https://openaccess.leidenuniv.nl/bitstream/handle/1887/17919/Summary%20in%20Dutch.pdf?sequence=4>
- Henno, S. (2005). *De vervolging en de uitroeiing van de Syro-Arameeërs in Tur Abdin 1915*. Bar Hebraeus Uitgeverij.
- Megelink en Willemsen (2008). *De integratie van de Suryoye gemeenschap in Enschede-Zuid*. Verkregen op 01-04-2012, via:

[http://dms01.saxion.nl/\\_c12574db002e48fc.nsf/All%20Documents/3ae28a5f22e73534c125765500686a21?OpenDocument&AutoFramed&Click=](http://dms01.saxion.nl/_c12574db002e48fc.nsf/All%20Documents/3ae28a5f22e73534c125765500686a21?OpenDocument&AutoFramed&Click=)

- Michalowski, I. (2010). *Naturalisatietoetsen en concepten van staat en natie*. Uit Migrantenstudies, 2010, NR. 2.
- Murre-Van den Berg, H.L. (2000) *Religieuze en etnische identiteit van Syrisch-Orthodoxen uit Turkije en Syrie in Nederland*. Universiteit van Leiden.
- Ossewaarde, M.R.R. (2006). *Maatschappelijke organisaties, een sociologische inleiding*. Enschede: Boom Onderwijs.
- Schukkink, A.J. (2003). *De Suryoye: een verborgen gemeenschap*. Zelf uitgegeven.
- Schukkink, A.J. (2004). *De Suryoye: verdrijving, integratie, heimwee en cultuur*. Verkregen op 1-april-2012, via:  
[http://www.oecumene.nl/files/Lezingen/2004/Schukkink\\_Verdrijving\\_integratie\\_heimwee.pdf](http://www.oecumene.nl/files/Lezingen/2004/Schukkink_Verdrijving_integratie_heimwee.pdf)
- Weltecke, D. (2009). *Michael the Syrian and Syriac Orthodox Identity*. Brill Academic Publishers.
- Wozniak, M. (2010). *Far from Aram-Nahrin*. Verkregen in september 2012, via:  
<http://www.inter-disciplinary.net/wp-content/uploads/2011/06/wozniakdpaper.pdf>



## Bijlage 1: Analysekader

### **Deelvraag 1: In welke mate worden Suryoye-nationaliteiten genationaliseerd in nationale omgevingen en op welke manier ontwikkelen Suryoye-identiteiten zich vervolgens in verschillende nationale omgevingen?**

Deze vraag hangt samen met de kenmerken van het ideaaltype van de Suryoye. Het eerste kenmerk is de geschiedenis van de Suryoye, waarin zij continu hebben geleden en altijd onderdrukt zijn geweest. Een Suryoyo kent zijn geschiedenis, deze komt dan ook tot uitdrukking in het historisch bewustzijn. Ook de religieuze identiteit is een ideaaltypisch kenmerk van de Suryoye, de Syrisch orthodoxe religie gaat vaak boven alles bij de Suryoye. De taal, het eeuwenoude Aramees, een andere belangrijke kenmerk van de Suryoye en de diasporische verbondenheid binnen de Suryoye, is hetgeen wat de Suryoye typeert. De interviewvragen die hieruit worden gevormd, proberen dan ook de beleefwereld van de Suryoye te achterhalen.

1. *Hoe zou u zich als Suryoye typeren en definiëren?*
2. *Hoe ervaart u de geschiedenis van de Suryoye en wat betekent de geschiedenis van de Suryoye voor u?*
3. *Wat betekent het Syrisch orthodoxe geloof voor u en op welke manier laat u dit tot uitdrukking komen?*
4. *Hoe belangrijk is het Suryoyo (de aramees taal) voor u en op welke manier laat u dit zien?*
5. *Op welke momenten heeft u contact met Suryoye, naast u familie, en hoe onderhoudt u deze contacten?*

### **Deelvraag 2: Hoe worden overeenkomsten en verschillen in verschillende Suryoye identiteiten ontwikkeld in verschillende nationale contexten en hoe kunnen deze overeenkomsten en verschillen vervolgens worden geduid?**

Deze vraag slaat terug op hoe genationaliseerd de Suryoye zijn in de verschillende landen waarin ze terecht zijn gekomen. Of de Suryoye liefde voor hun eigen, nieuwe natie kennen of dat zij zich nog altijd verbonden voelen met hun moederstreken en het verlangen hebben om op een dag terug te keren. Ook zal er gekeken worden naar interpretaties voor overeenkomsten en verschillen van de Suryoye in de verschillende nationale contexten en of de Suryoye zich kunnen identificeren aan hun omgeving.

6. *In welke mate voelt u zich geïntegreerd in uw huidige thuisland en in welke mate laat u dat tot uitdrukking komen?*
7. *Op welke manier kunt u zich identificeren met het land waar u op dit moment in verblijft?*

Vervolgens kunnen we deze vraag we beter onderverdelen in de drie dimensies van identificatie uit het theoretisch kader. De functionele identificatie laat zien dat mensen, hier Suryoye, zichzelf definiëren en door anderen gezien worden in de specifieke functie of taak die zij vervullen. Een

Suryoye moet zichzelf dus niet altijd definiëren als een Suryoye, maar als hetgeen wat hij op dat moment is of doet. De volgende interviewvragen kunnen hier dan ook uit afgeleid worden.

8. *Op welke momenten voelt u zich Belgisch/Nederland/Zweed en op welke momenten juist niet?*
9. *Hoe ziet u zichzelf in een grote massa, bijv. tijdens het boodschappen doen, als de boodschappende suryoyo of de boodschappende man en waarom kunt u zich op zulke momenten juist wel of niet identificeren met u "natiegenoten"?*
10. *Wanneer heeft u veel contacten met niet-Suryoye? Hoe legt, onderhoudt en verbreekt u deze contacten? En wat betekenen deze contacten voor u, kennen zij bijvoorbeeld ook emotionele waarden?*

De normatieve identificatie houdt zich bezig met de mogelijkheden die er zijn om de eigen normen en opvattingen te kunnen volgen en in te brengen in het publieke en politieke domein. Voor een gemeenschap als de Suryoye is het van belang om zich normatief te kunnen identificeren, wil zij zich kunnen identificeren met de natie. Dit zou voor de Suryoye betekenen dat zij bijvoorbeeld hun eigen verenigingen of politieke partijen kunnen stichten

11. *Maakt u gebruik van de mogelijkheden die er zijn om de eigen normen en opvattingen te kunnen volgen en in te brengen in het publieke en politieke domein? Bijv. via de media of politiek, of via eigen verenigingen?*

De derde dimensie van identificatie is de emotionele identificatie, welke gaat over de gevoelens van verbondenheid met anderen en meer in abstracte zin met het land waar je woont, over een 'sense of belonging' (Broeders et al.). Deze dimensie is een erg belangrijke, omdat het inspeelt op je gevoel of je, je wel verbonden voelt met het land waar je, je in begeeft. Als men zijn geschiedenis niet hoeft te vergeten zal het makkelijker zijn om nieuwe emotionele bindingen aan te gaan en zich dan ook Nederlander of Zweed voelen. Ook kansen op de arbeidsmarkt, goede mogelijkheden voor de toekomst van kinderen, duurzame vriendschappen, meedoen in de politiek en ook een eigen stempel kunnen drukken op maatschappelijke ontwikkelingen, zijn volgens het artikel van groot belang voor de nationalisering van mensen. Ook zal je als emigrant moeten leren omgaan met verschillen en profiteren van de verschillen om je thuis te kunnen voelen in een land (Broeders et al.).

12. *Hoe laat u tot uiting komen op welke manier u zich verbonden voelt met het land waarin u woont?*
13. *Hoe ziet u uw toekomst? Acht u daarin een toekomst weer terug in Turkije mogelijk en is dat ook iets wat u graag wilt?*

## Bijlage 2: de interviewvragen

1. Hoe zou u zich als Suryoye typeren en definiëren?
2. Hoe ervaart u de geschiedenis van de Suryoye en wat betekent de geschiedenis van de Suryoye voor u?
3. Wat betekent het Syrisch orthodoxe geloof voor u en op welke manier laat u dit tot uitdrukking komen?
4. Hoe belangrijk is het Suryoyo (de Aramese taal) voor u en op welke manier laat u dit zien?
5. Op welke momenten heeft u contact met Suryoye, naast u familie, en hoe onderhoudt u deze contacten?
6. In welke mate voelt u zich geïntegreerd in uw huidige thuisland en in welke mate laat u dat tot uitdrukking komen?
7. Op welke manier kunt u zich identificeren met het land waar u op dit moment in verblijft?
8. Op welke momenten voelt u zich Belgisch/Nederland/Zweed en op welke momenten juist niet?
9. Hoe ziet u zichzelf in een grote massa, bijv. tijdens het boodschappen doen, als de boodschappende Suryoyo of de boodschappende man en waarom kunt u zich op zulke momenten juist wel of niet identificeren met u "natiegenoten"?
10. Wanneer heeft u veel contacten met niet-Suryoye? Hoe legt, onderhoudt en verbreekt u deze contacten? En wat betekenen deze contacten voor u, kennen zij bijvoorbeeld ook emotionele waarden?
11. Maakt u gebruik van de mogelijkheden die er zijn om de eigen normen en opvattingen te kunnen volgen en in te brengen in het publieke en politieke domein? Bijv. via de media of politiek, of via eigen verenigingen?
12. Hoe laat u tot uiting komen op welke manier u zich verbonden voelt met het land waarin u woont?
13. Hoe ziet u uw toekomst? Acht u daarin een toekomst weer terug in Turkije mogelijk en is dat ook iets wat u graag wilt?